

„Vienybė Lietuvių“

Išleista kas trečiadienį
Brooklyn, N. Y.
Pronumerata metams;
Suvienytose Valstijose ir
Kanadoje \$200.
Europoje ir kitur \$2.50
Pronumerata mokama iš viršaus. Pronumerata metas skaitosi nuo laiko užrašymo, ne nuo Naujo Mėto.
Apgarsimų prekių klausite laišku.
J. J. PAUKŠTIS K. BRAZYS.
120-124 Grand st.
Brooklyn, N. Y.

WIENYBĖ LIETUVŲNIKŲ

THE LITHUANIAN WEEKLY

„Vienybė Lietuvių“
Published every Wednesday
Brooklyn, New York.
Yearly subscription rates:
In the United States and
Canada \$2.00
To Foreign Countries \$2.50
Advertising rates on application.
Address all communications to publishers:
J. J. PAUKŠTIS K. BRAZYS
120-124 Grand st.
Brooklyn, N. Y.

Visuomenės, literatūros ir politikos savaitinis laikraštis.

Nr. 17.

Brooklyn, N. Y., 28 d Balandžio (April) 1909. m.
ENTERED AT THE BROOKLYN, N. Y., POST-OFFICE AS SECOND-CLASS MAIL MATTER

Metai XXIV

Vadoveliams leisti.

Kaip pasirodo, mūsų pajėgos vis ir visame da yra menkos. Parašymai rankvedžių mokykloms su amerikiečių pagalba buvo įsteigti keli konkursai. Keletas rankvedžių tam tikro, susidedančio iš mokytojų—žinovų, komiteto buvo pripažinti už tinkamus mūsų mokykloms ir gavo premijas; bet vel klytūs! Pasirodo, kad parašytųjų rankvedžių autoriai jų tinkamai negali išleisti. Su aritmetikos rankvedžiu, arba kitais panašiais, tiek to, ten nėra paveikslėlių, nereikia klišių, tokias knygas gali išleisti ir spaudė, kad ir savomis lėšomis. Sunkiau vienok su skaitymų knygomis, ypač su geografija, kur reikia deti daug paveikslėlių, daug mapų.

Štai, kad ir su geografija. p. Gabrys parašė tinkamą geografijos knygą, gavo premiją, bet jau arti metai eina, o išleisti jos nei-tengia. Vienas iš spautuvinių, p. Jagomasta, Prusuose, apsiėmė leisti ir iš savo pusės prizadėjo deti pusę iškaščių. Antra pusę p. Gabry-turi parupinti. Iki šiolai nieko nėra. Darbas stovi, ba nėra pinigų.

Pereituose metuose laikraštį „Lietuvos“ buvo paduotas sumanymas įsteigti „rankvedžiams leisti fondą“. Rankvedžių juk reikia, ir tai greit, mokykloms kaip Lietuvoje, taip ir Amerikoje. Kaip populiariškos knygos, tie rankvedžiai bus naudingi pasiskaityti kiekvienam lietuviui.

Dažar vėl girdime, kad Massachusetts'o lietuviai, iš kur išėjo sumanymas įkurti tą rankvedžiams leisti fondą, rengia vienur-kitur prakalbas, paminėdami 40-metines sukaktuves nuo pradžios mūsų Ameriką emigracijos. Ant prakalbų daromąsias kolektas ketina skirti įkurimui nuolatinio rankvedžiams leisti fondo.

Kada atskantis pinigų skaitlius bus surinktas, rankvedžių leidimo gal apsiims da bartinis. Lietuvoje besąs rankvedžių konkursams spręsti komitetas, arba gal iš mokytojų galima ten bus sutverti kiltą tinkamą komitetą, jei ne, tai sutversime tokį komitetą čia Amerikoje, arba T.M.D. galės tuomi užsiimti.

Projektuojama yra taip, kad fondo komitetas padarys

su savininkais vadovėlių kontraktus, kad pinigai iš pirmausiai parduotų knygų grįš į fondo kasą, plius 10% iškaščiams, kol neišsimokės visą skolą.

Atgavęs tokiu būdu fondo komitetas pinigus, leis kita vadovėlių, ir tt.

J. Jonila

Dėlei V. Kudirkos raštų išleidimo.

„Magis amica veritas.“

Iš viso ko galima spręsti, jog pinigai, reikalingieji jubilėjinei V. Kudirkos raštų laidai, visi susirinko — ir, kaip „V. L.“ No. 12 „Pranešimas“ skelbja, p. Gabrys galėsias jau greit tuos raštus ir spaudinti.

Tame pat teciaus „V. L.“ numeryje yra patilpęs p. Vinciuono straipsnelis, kur gerbjamas autorius „už akių“ užbėgdamas duoda šokių-tokių patarimų, paliečiančių pačią laidos išvaizdą. Man rodos, kad tokių ir kitokių dar pastarimų ar sumanymų galima būtų ir daugiau nemaža prirašyti. Bet darbas tai būtų, nežinant p. Gabrio laidos programos ir plano, bergėdžias. Juk kas žino: o gal jau visa tai dar geriau apgalvota, nutarta, padaryta?!

Teisybė, „V. L.“ teprišėjo man paskutiniiais laikais vos nuo pernai rudens reguliariškai skaityti, bet, kiek aš visa, kas buvo apie kalbamąją jubilėjinę laidą T.M.D. organe rašyta, atsimenu, — išrodo man, by kaž-ko truktų visame tame, šiaip ar taip delto svarbajame sumanyme.

Aš sustosiu čia tik prie vieno, butent jubilėjinės laidos redakcijos klausimo.

Toji redakcija, kaip žinoma, T.M.D., pasiėmusios ne lengvą jubilėjinės laidos rūpesnį, pavesta p. Gabriui, pačiam, regis, viso dalyko sumanytojiui.

Čia pat tuoj turiu pažymėti jog judindamas taip ojų dalyką, tolimas esu nuo visokių smeniškumo: tą pat turėčiau vistiek pasakyti, kad vietoj p. Gabrio būtų ir kaž-kiek mylimesnis ir artymesnis man draugas.

Mano nuomonė, trumpai kalbant, tokia yra tame dalyke.

Tokios jubilėjinės V. Kudirkos raštų laidos svarbumas yra mūsų raštijoje nemažas,

bet ir jos r-dakcijos darbas nelengvas. Nekalbant jau apie pačią taip sakant paviršutinę išvaizdą, nemaža sunkenybų padaro ir patsai laidos turinys, butent jo sutvarkymas, tojo sutvarkymo ir r-dakcijos darbo atlikimas ir tt. Klausimų, tokių darbą atliekant, gali kilti nemaža. Nesa aš suprantu, jog tokios laidos uždavinys yra ne vien tik Kosd rbių paprastas, lengva ranka, atspaudimas, ydant negalutietieji senųjų „Varpo“ ir kitų laikraščio NN. besusrasti galėtų vėl „pasiskaityti“, — tasis uždavinys praplatės, jei mes ir patį tokios laidos tikslą praplėsime. Ir taip, jei panorėsime, ydant ta laida būtų ne tik brangus kam iš Kudirkos laikų atminimo rinkinys, ar tariamasai pačiam autoriui paminklas, kurio jis, žinoma, visai užipelno, — bet suteiktų dar laukiamąją ir galimą naują ir jaunėsiuoms mūsų kartoms, esančioms ir artimojoje ateityje dar busiančioms, tai rasime turbūt reikalinga apurpinti laidą ir tam tikra įžanga, tam tikrais priešteksto priešais; bet, jei panorėsime tą laidą pristatinti ir mūsų raštijos istorikams, palengvinti jiems ir taip nelengvą darbą, tai čia kils vėl nemaža kitų klausimų, kurių lengva širdimi apeiti sąžiningas redaktorius negalės.

Ar visa tai apgalvota, apsvarstyta, — aš nežinau, bent apie tai man neteko skaityti. Žinau tik, kaip jau esu pasakęs, jog redakcijinė laidos dalis pavesta p. Gabriui. Ir čia kyla man nevienas abejojimas.

Kaip p. Gabrys darbą pasi ryžęs yra atlikti ir kaip jį pagali atliks, neturiu žinių, todėl aš šitaip protaju: kalbamosios laidos redakcijos darbas, kaip matėme, nėra lengvas, bet taip pat nelengva ir nuspręsti, ar p. Gabriui, žinant jį iš pasirodžiusių jo darbų, pasiseks įvairios redakcijos sunkenybės apgalėti, — ar, apskritai, nežiurint geriausių jo norų, padaryti tatau jįsi istengs: nežinome jokio tam tikro jo atliktojo darbo, kuris leistų mums šviesiaus ir prielankiaus į jojo pasiūmtąjį darbą žiūrėti.

Kaipgi tad būtų buvę geriausias padarius? Na, toksai leidimas, kaip kalbamoji laida, pas mus ar šiaip ar taip naujiena. Beto, čia dar reikia nepaleisti iš akių ir tam tikros mūsų skaitančiosios visuomenės ir jaunos dar raštijos

apystovos. Ligišiol taip pat nėra tekę dar pas mus nei atskiriam žmogui, nei tam tikrai įstai tokiais darbais pasirodyt, kad galima būtų tiesiog pirštu durti ir pasakyti: štai kam reikėjo tasai darbas pavesti. Būt tai nereikia dar žinoma, jog tokie darbai būtų pas mus dar negalimi. Aš esu tik tos nuomonės, jog jie reikiai atsargiai, gerai apsiziūrint daryti. Šitame gi idėm atsitikime esu tiesiog tos nuomonės, jog priderėjo ne vienu kuriuo žmogum, renkant redakciją, pasikakinti, bet iš pačių pradžių geriausiai buvo tokiame atsitikime rinktinio, sudėtinio darbo principo prisilaikyti — ir pavesti laidos redakciją tam tikrai komitejai, susidedančiai iš kelių žmonių, kurių bendram darbui engvian, tikiuos, būtų įvairios sunkenybės apgalėti, pasirikimai išvengti, negu vienam, kad ir geriausiais norais pasirodžiusiam žmogui.

Aš labai norėčiau pamatyti gerai surengtą ir rupestingai, dailiai atliktą jubilėjinę Kudirkos raštų laidą, kurios tedžiaus susilaukti dabar, kiek nuošaliai stovinčiam žmogui gali būti žinoma, kaž-ki kodėl nelabai didelė tėra viltis. . .

Atvirai prisijisiu: aš labai norėčiau, kad šitie mano abejojimai būtų ar pasirodytų bereikalingi.

Gal todėl kas išsigalėtų „abejojantį patvirtinti“? Tik nežinau iš kalso, jog nei gražus, nei įausmingiausi, bet pliki žodžiai man nieko senai jau nebededa. . .

J. Bekampis.

9. IV. 09.

(Iš V. k. Europos).

Istoriskos provokacijos linkis.

(Žiūr. „V. L.“ N 16.)

Nupuolęs iš taip augšto vietos Lopuchinas surengė biurokratams milžinišką kešitą. Puolimas neatėmė iš jo slaptų žinių. Nebėgalėdamas savęs išgelbėti, jis nuėmė — tegul sau ir kiti sykiu ar paskiaus jį žemyn nukrinta. To dėl jis pasikvietė p. Burceva, revoliucijos istorijos rašytoją, ir išsketė prieš jį vidurinį šnipų l-kštą, ant kurio buvo daugybės suokalbų planai. Jis išvertė aikštėn ir Azevo dvi veidė rolę, kurią šis taip ilgai ir pasekingai lošė, priduręs, kad šis garsusis šnipas iki-pat

pereitojo lapkričio tarnavo generolui Gerasimovui, slaptosios policijos viršininkui Petrapilėje.

Suprantama, kad Lopuchiną tuojaus areštavo. Neveiziut, kad jis pirmiau buvo tokioje angštoje vietoje ir kad turėjo galingus sebrus, nieko tas jam negelbėjo—Lopuchiną įmetė kalėjiman tiesiai pačiam Stolipinui paliepus. Stolipinas seniaus buvo jo mokintinis, todėl premieras gerai numanė, kad jo pirmasis viršininkas daug ką apie jį žino ir neužmirš visuomenei pranešti, jei gu tik bus duota tam gera progą.

Iš vėliaus suteiktųjų Lopuchino žinių. Burceviui pasirodė aišku daugelis faktų, kurių pirma negalima buvo suimti į galvą. Paveizdan: kodėl tokia daugybė revoliucionierių sumanymų nuėjo niekais, ir kodėl dauguma revoliucijos vadovų, kurie trakejosi esą nekame nenužvelgti valdzios, buvo staigu policijos suimti ir išgubenti Sybiran? Lopuchinas išaiškino, kad tą viską padaręs Azevas.

Burcevas tuojaus apskelbė Azevo darbus ir jį nuteisti suaukta revoliucionierių tribunala. Kaip ir reikėjo tikėtis, Azevas teisman asmeniškai nepriuvo, bet rašė laiškus, kuriuos paskiaus dumos atstovai Bulota ir Pokrovskis iš Paryžiaus išgavo, dumoje perskaitė ir toki triukšmą padarė. Laiškuose Azevas revoliucionieriams teisinosi, kad jis nėsas išdavikas, privesdamas nuždymus kng. Obolensko did. kng. Sergijaus ir von Plevės; tą darbą jis sau priskaitė. Ir norints Stolipinas dumoje užginčijo, kad Azevas, kaipo valdzios patarnautojas, nieko bendro su tais nuždymais neturėjęs, bet patsai šnipas paliudijo Burcevo darodumus. Patėmyta, kad šituce suokalbiuose Azevas turėjo dvejopus siekius. Pirma: jis pradėjo dasigaut į patį revoliucionierių vidurėlį, todėl jam reikėjo kuomi-nors tokju didžiu prieš juos atsizymėti. Antra: jis šlavė taką vienam savo policijos viršininkui, kuris visa širdžia troško anuos didžiunus sau iš kelio prasalinti. Ir šitie planai tikrybėje įvyko, kaip buvo sumastyti.

Šitame pastebėtiname pasaulumo ir galvažudybių tinklyra tiek daug įpainiota Rusijos augstų valdininkų, kad nėra iš ko stebėtis, jei valdzia Az-vo jieško su nemen-

kesniu uolumu, kaip ir revoliucionieriai.

Senovės graikai turėjo panirusią dievą vardu Nemezis. Ji turėjo atreiktį nepermdajamą prigimtą tei-ėją, kuri jokiū būdu ir jokiam nevidonui neatleidžia kuomet-nors jo nenubaudusi. Azevas bejieškantis pasauljį plyšelio, kur galėtų savo baisų asmenį su dar baisesniais darbais paslėpti, žino gerai, kad senovės hellinų dievaitė taip-pat rusti ir neatlaidi tebėra, kaip ji buvo ir didžio dainiaus Homero laikuose.

(Toliaus bus)

Moters, pirmyn!

Mes geidžiame, mūsų širdis trokšta, alksta idealizmo, pasišventimo meilei. Gyvena dėl meilės, net kenčia dėl meilės, — meilės, tos dinamiškos spēkos traukiančios mūsų gyvenimą pirmyn, augstyn, vertyn, laimingyn.

Gyvenimas trumpas, laikas brangus, — todėl — moteris — neišaukime jo tuščioms liksioms nuo darbo valandos apšvietimui, ištobulinimui proto ir jausmų, idant padaryti savo gyvenimą laimingesniu, malonesniu, šviesesniu ir kad pastotume naudingesnę mūsų draugijoje. Šiandien jau XX-tas šimtmetis, civilizacijos amžis; mes nusidėtu me prieš gamtą, jei nenorėtume švieties ir suprasti gyvenimo tikslų, tuo labiau, kad visų tautų moteris jau pradeda kulturoje atsizymėti. Kodėl gi mes, lietuvės, turėtume būti vienos iš paskutinių? Juk ir mums kelias prie šviesos taip-pat atviras, kaip ir kitų tautų moterims, ir dėl mus knygynų, prelekcijų, prakalbų duris atviros. Tik galia, kad mūsų resutės šiais vaisiais nesinaudoja; joms daugiau ropi baliai, papuošalai, žiedai, visokie žibučiai; o apie savą pereigas jos nei kiek nesirupina. Atminkim, jog apšvietimas, dorumas, švarumas, didžiausias moteries ir mergaities grožis. Tą jau suprato pasaulio pirmėives moteris ir pradėjo rūpintis tais privalomais: tveria draugijas, skaito lekcijas, rašo knygas ir straipsnius, leidžia savo reikalams pasvęstus laikraščius. Pereituose metuose susitvėrė

ir lietuvių moterų draugija — Lietuvių Moterų Progr. Susiv. Amerikoje, kurio tikslas — platinti abelą apšvietą reikalingą moterims, kaip kuklių auklėtojų, taip ir darbininkams fabrikuose, supažindinti lietuves moteris su dalykais, kurie tik moterims reikalingi joms tuojuo žinoti. Bet da mažai tėra spēkų.

Geistina, kad prie šios organizacijos prisidėtų, visos Amerikos lietuvių ir paremtų mus darba, ypač moterims, kurios dalyvavo jos su tvėrime, vertėtų daugiau aty dos atkreipti, daugiau pasidar buoti, idant būtų verta to var do, kuris šiai draugijai su teiktas.

Išliolai, kiek girdėti, tai tik Brooklyno LMPS. 1-ma kuopa gerai gyvuoja, laiko kas trečias mėnesio nedėdien susirinkimus, Liet. Tautiš ko namo salėje. Ši kuopa da ir savo knygynėlyje įsikurė, kur kiekviena narė ir pašalinės moteris gali dovanai gauti pasiskaitymui knygų ir laikraščių.

Bet ar yra kūr daugiau mo terų besidarbuojančių? Atsi lipkite ir prisidėkite, kurios tik branginate apšvietą.

O. Karaliūtė.

PO ŽEME.

(Užbaigta.)

III.

Taip traukėsi savaitė už sa vaitės.

Netikėtai vakarinė partija sustreikavo: jau keletas dienų senesnieji, labiau patyrę anglekasiai aimanavo, kad vienoje šoninėje šachtose patėmyta baises ir nepermdau jama anglekasių priešas — ga zai. Reikalavo, idant kasyklų valdyba būtų atsargi, kad galerijos, kam labiaus susi renka gazai, būtų stropjai iš vedomos. Valdyba žadėjo: — Tikta! nesustokite!.. Ju rių ministerija apsteliavo dau gelį anglių. Tik tą apstatą iš pildysim, ir...

Taip ir užsiliko. Tik iš lupų į lūpas vaikštinėjo gandas apie tankias katastrofas dėl gazų. Taip, gazai yra baises angle kasio priešas, tykantis ant žmogaus, kuris tik drįsta įsi kraustyti į vidurios motinos žemės, kad ten iškalti dnoņą. Užtenka tik neatsargiai užgauti kapočių ir akmenį, ir iš vienos kibirkštėlės tuoj užsi dega susirinkę gazai. Momen tas, ir — atsitinka plyšimas kurio pasekmės tankiai esti baises...

Buvo da apie valandą laiko iki partijai persikeisiant. Juo zas, nuvargę istijų 8 valandų darbu, tik — ką bejudino nuil susis ir nutirpusias rankas. KAPOČIUS RODOSI Pats iš rankų sprūstas. Ir kada Etgenas at-tumė jam atdykintą vago nėlį. Juozas vos išteko spēkų nusitverti už spato ir prikrauti vagonėlį.

Nuvargimas apgalėjo netvir tuolį Rigo: jis tankiau kaip pir ma metė darbą, kad atgauti dvasią ir kaskarts ejo į kampa, kur stovėjo jo viršutinės dra panos ir duona; ten atsėdęs jis kramtė plutas užsigerda-

mas gūrkšnį sušilusio rugštus vyno. Tuomtarpu Etgenas, atstumęs tuščią vagonėlį Juo zui, pašnabzdomis tarė jam:

— Ištikruj! pasiutęs tas Rigo. Jūs matote, — jis ruko. Jeigu kartais gali pasisukti užveizda...

— Negali but! Tugi žinai, kad...

— Pasaule! Kas gi to nežino? Bet jis, juk, pūsgirtis... paskiau...

Tame momente atsitiko ne paprastas dalykas. Čielas ka muolys mėlynai-žalios liepno smarkiu šmuru išsiveržė iš plyšio, kur sėdėjo rudydamas Marselis Rigo. Neišpasaky ta spēka nutverusi, sviėdė Juo zą į žemę, vėl pakėlė ir sudavė į prisiglaudusį prie sienos arklio kuną, paskui vėl nusviėdė apsvaigusį ir pusiau apjakintą į galerijos gilumą.

Jis pasikėlė, atsiklaupė ant kelių; jo rankos atsirėmė į ka toki. Tas „kas tokis“ buvo Etgeno kunas. Pats nesupras damas ką daro, Juozas pagrie bė jaunikaitį ir leidosi bėgti. Bet jis vėl parpuolė: žemė, rodėsi, banguoja po jo kojomis. Sienos sudrebėjo, lubos, įlanko, paskui įgriuvo...

Tai buvo žinoma katastrofa „Esperanso“ kasyklėse, kur bėgyje kelių sekundų prazu vo 127 žmonės.

IV.

— Jieatsišaukia! Galerijoje No. 37 kas-nors da yra.

Toji žinia žaibo greitumu perlėkė „Esperanso“ kompanijos šachtas.

Jau šešta diena, kaip ejo gelbėjimo darbas. Paskuti nes dvi dienas jau nieks nebe atsishaukė ant baladojimo ener giška dirbančių galerijose darbininkų, idant išgelbėti užbertus draugus. Bet žmo nės ten ant viršaus, nenorėjo tiktėti, kad šachtose pagelbos darbas jau būtų užbaigtas.

Iš vakarinės partijos liko galerijose apie du šimtu žmonių mažai nukentėjusių nuo plyši mo. Apie trisdešimt žmonių buvo išgelbėta pirmose išgel bėjimo dienose. Darbininkai pribuvę iš Belgijos, Vokietijos ir Prancuzijos išrausė griuvė sius, kiek galima.

Iš vienos galerijos į kitą da bar slankiojo darbininkai ir vistar užsidurė ant baises re gyklų, šen ir ten voliojosi viens ant kito kunai, pusiau sudegę žmonės ir jų pagelbi ninkai — arkliai. Neretai tar pe sudarkytų lavonų pasiro dė da gyva esybė...

Devyniosdešimt tris kunai. Bet po sarsū stokuoja da 36 žmonių. Dieną ir naktį prie jeigos į šachtą grudosi pačios ir vaikai tujų, kurie tą dieną įėjė į šachtas nebesugrįžo...

Reikalavo, kad išgelbėjimo darbas da eitų tolesniai, nors jau nieks nebetikėjo rasti nors vieną gyvą žmogų.

Ir štai šeštoje dienoje neper traukiamo darbo, — įtempti girdėjimo nervai vieno iš dir dančių flamandų burelio, sugaudė nepaprastus atgarsius: iš gilumos žemės, vos tik gir dimu, bet aiškiu tuksejimu davė ženklą apie save.

— Stuk-stuk-stuk! Čia-čia-čia!..

— Kur jūs?

— Šachta No. 37, skyrius 3,

štrekas 8, — atsako kurtum balsu iš apačios. — Skubinki te! Mės trokštame!.. Mės penkta diena nieko nevalge! Vandens!..

— Skubiname! Laikykites tvirtai! Pagelba ir išgelbėjimas artil... Kiek jūs yra?

— Dviejuose... Ne, tris!

— Pravardės?

— Balčius — krovėjas, Etgenas Prevo — stumdymojas ir...

... ir arkllys, „Balandis“... Del Dievo, skubinkites!..

Pasirodė, kad juos perstoja sluogsnis da apie 40 pėdų sturumo! Gelbėtojai jau išsi mušė iš vieko, bet da vis dir ba, iš paskutiniųjų. Dirbo la bai iš lengvo, kadangi pėdas už pėdo reikia saugotis užgriu vimo O čia laukia žustantį. Todėl inžinieriai paliepė gręž ti uoloje skylę, kur galėtų įeiti žemėsnašviežėnis oras. Prilei do darban mašiną. Ant ryto jaus tarpe dirbančiųjų ir už bertųjų padaryta susinėsimas: pragręžta skylute per guminę trubukę galima buvo urban įleisti pieno ir šiltos sriubos.

— Kokia šiandien diena? — klausia per skylę silpnu balsu.

— Gruodžio 24-ta, 1907 me tu...

— Tat... tat pasirodo, ry toj kalėdų šventės?

Kada ten, ant viršaus, išgir do šį klausimą, kazi-kam par ejo į galvą padaryti užber tiems anglekasiams „baliuką“. Tuoj tapo atneštas gramofon as ir, gilumuose žemės, sus kambėjo balsai, graudūs balsai palaadojimo maršo, drauge at minties kalėdų 1907 metuose.

V.

O išgelbėjimo darbas da vis ejo...

Pirmos kalėdų dienos ryt mety, kada sugaudė varpai aplinkiniuose kaimeliuose, ten gi iš gilų urvų arti 340 metrų, flamandų gelbėtojų burelis ištraukė virve du žmogišku kunu, tai buvo Juozas Bal čius ir vargdienis Etgenas.

Kada „Esperanso“ kasyklų l'g-nbučio gydytojai priėmė ir paguldė Juozą geriausiam kambaryje, nuplovus sukru vintą galvą, kaž-kas kampe sušuko:

— Dieve! Juk jis... pra žilės!..

Ištikruj, Juozas įleido į šachtas su juodais, kaip anglis plauka's, išėjogi iš ten su bal tais, kaip sniegas...

Per tris savaites Juozas bu vo jau ant kojų, išėjo iš ligo n bučio ir nuėjo į kontorą.

— Na, laimingas! — pratarė jį direktorius. — Esmu užganėdintas, kad taip greit pa sitaisei. Ką dabar manai dar ryt?

— Stosiu iš naujo darban... Jeigu, žinoma, Jūs busite toki geri ir mane priimsite! — atsa kė liudnai Juozas.

— Meldžiamasis! Apie tai nėra nei kalbos... Supranta ma, nors šią valandą... Bet kasgi jums stot darban ir bu ti paprastu darbininku?

— Kąsni duonos verdia... — Bet, — argi jums neprane še, kad Paryžiaus spauda atidengė dėl jūsų rinkliavų, kuri davė milijoniskus rezulta tus... Jūs turite tukstančius frankų!..

— Žinau! Atiduokite tuos pinigus našlėms ir vaikams ziu vsiųjų... Aš noriu dirbt...

Ir kada Juozas išnaujo įi leido į šachtas, jį pastiko se ni anglekasiai.

Viens priejo ir ištiesęs pa davė ranką.

— Klausyk tu... Mės lai kėme tave už svetimą, — pra tarė senis. — E-e-e, bet ką ten... Aš kalbėt užmiršau... Bet mė dabar žinom, kas tu... Žodiu, tu ne svetima! Tu mūsų škis...

Ir dešimtį puslėtų rankų spaudė ranką Juozo Balčiaus. Dešimtį akių žiūrėjo į jį su meile ir paguodone...

Drauge stovėjo Etgenas Prevo: jis irgi paėms iš tų pi nigų savo dalį, ir jis tuos pi nigus ž-da spverst ant mokslo. Bet jis nenor apleisti savo draugo lietuvi, kuris jį išgel bėjo nuo tikros mirties.

Ir kada jie ejo per galeriją, staiga užgirdo tykų, bet draugišką kriugėnimą: tai bu vo senis „Balandis“ — klas arkllys, kuris mat juos pažino ir tuojuo pasveikino...

Pagal rusišką

A. Bernotas.

Laikas bega.

Ek! siubuoja plačios jūrės, Sviėdž a vilnis į kraštus, Plaukia laivas, baltos buorės, Taško perlus, deimantus.

Plaukia jis ten kur į tolį; Aplink nieko nematy; Žmonės nori rasti guolį, Buvio namą ten statyt.

* *

Ek! seneli, ko nuliudęs, Ar pristigo tau kantrybės? Eil! paukšteli kietkoj gludęs... Judviem liko tik kartybės!

Ve jau amžius judu spaudžia, Galvas lenkia ant krotinės, Vakaruos štai varpas gaudžia: „Jūsų dienos paskutinės!“

* *

Ak! mergele, tu krylštauji; Linksma tau, kad gėles žydi; Ir tu savo žiedus krauji. — Kas tau laimės nepavydi!

Laimė tau da meli šypso, Pila da nektarą brangų... Bet debesį jau št-i vypo, — Užvilks ir tau blaivu dangul!

* *

Ek! siubuoja plačios jūrės, Laikas bega riščia, riščia, Laivas plaukia, baltos buorės... Vieta lieka tuščia, tuščia...

Menkutis.

Dėlei atėviu reikalo.

BROOKLYN, N. Y.

Visiems gerai žinoma, koks buna vargas lietuviui atvažia vus į Jungtines Valstijas Ame rikos, dar tik išėdus taip va dinamoje kaslegarnjoj ant Ellis Island, kiek turi nuken tėt mūsų atėviai visokių išnie kinimų, stumdymų vienas nuo kito. Pr ežasti yra tame, kad mūsų naujai atkeliavę vien taučiai nes pranta šis šalia kalbos ir nežno kaslegarnės tvarkos. Tankiai pasitaiko,

kad atėvis pametė adresą, ar ba adresas buna neiškia pirašytas ir tuomet didžiausia jam nelaimė. Dauguma liėka sugrąžintais į Lietuvą, o kiti patenka į rankas svetimtučių, kurie išvilioja pinigus ir išga bena aut farmų ir į girias, kur mūsų lietuviui turi d rbt pu siau dykai, kolai gauna progą išten pabėgti. Da d desuis var gas pasitinka liėtuves mergi nas, jeigu tik pasitaiko kokis negerumas dėlei adreso arba kaslegarnjos viršinin'ams klau-inėjant nemoka kaip rei kiant atsakyti; tokia mergina pasilieka auka svetimtučių agentų ir vietoj nuvažiuoti pas brolių arba seserį, pataiko kur pas žydą ar airį į abejotini nas vietas, kurių čionai nesto ka. Taip gi daugumai iš mūsų teko matyti, kiek ašau išlieja mūsų vyrų, merginos, o ypa tingai moteris, kurios atva žiuoja su vaikais, iki išėina iš kaslegarnjos.

Kad visuomenė jau tą at jaučia, tai pasirodė pereitą metą, nes ant veimų S. L. A. ir S. L. R. K. buvo kelta klaiansi kaslink liėtuvų emigran tų reikalo ir buvo skirta š o kios-tokios pinigų sumos, kurios perduota slavų emi grantų namui. Į kaslegarnją dabar jau lankosi du šnariai S. L. A.: Andrius Kundrotas iš Brooklyno ir Vincas Amb razevičius iš Newarko, N. J., ir jau dang pagelbsti liėtu viams emigrantams. Bet, ži noma, kas gali ten nuolatos vaikščioti? Juk darosi iškaš čiai, o pagelba atėviams hnti nai reikalinga. Žydai, italai, vokiečiai, slavai ir kiti turi kaslegarnėje po kelis savo at stovus ir pribuvus jų tautos emigrantui, jei tik kokia kliu tis atsiranda, tuoj jį išima ir duoda patarimą. Taigi ir liė toviams reikėtų pasirūpinti apie savuosius. Dabar liėtu viams pagelbsti slavai, todėl mums reikėtų irgi prisidėti, iš dalies, prie jų, nes mės vieni užlaikyti tokio n-mo neįsteng simė. Slavų emigrantų namas usilaiko iš aukų, kurias jų tautiečiai sudėda; o kada jie ir mums prigelbsti tai žinoma, reikia jiems atlyginimo. Bet iš kur paimti tą atlyginimą, tai nežinia, gal toliu viuo menė išrūš.

Kad padaryti kokią pradžią tam senai reikalingam užma nymui, Brooklyno draugystės: Sv. Juozapo, Sv. Kazimiero, Sv. Jurgio, Lietuvių Ameri kos Ukėnų Klubas, prisiantė savo at tovus 25 d. balandžio į Lietuviško Tautiško namo svetainę ir nutarė at-šaukti į visas liėtuviškas organizacijas Amerikoje be skirtumo tikė jimo ir pažvalgu, idant savo susirinkimuose svarstyty ir gelbėtų atėvius. Organizaci jos, parapijos ir pavieniai, visi turėtų atjausti sunkų atėvių padėjimą. Į komitetą tapo išrinkta šitie draugai: pirm sėdžiu Andrius Kundrotas, 105 Berry str.; išdininku Petras Akucevičius, 229 N. 6 str.; sek. Juozas Miliauskas, 103 Grand str., Brooklyn N. Y.

Sekantis susirinkimas at-ė bus 16 d. toje pačioj svetainėj. Meilgingai užprašom ir kitas vietines ir apylinkės draugy stės prisijusti atstovus viršų pažymėtą dieną, o kur ems yra toli, tai meldžiame r-štu š rei-šti savo nuomonę. Kas teiksia pri-tyti aukų, tai bus garsinama „Vienybėje Lietu viuių“.

Visus susinėsimus rašyti sek retoriaus adresu.

M-l-d-i-a-m-e ir kitos laikraš čius šį atsį auzlinti.

POLITIŠKOS ŽINIOS.

Turkija. Visą pereitą sa vaitę Kon-stantinopolyje virė smūria kova tarpe užsidaivusių barakuo-e sultano armijos lie kanų iš vienos pusės ir užemu sių sostapilę jaunaturkių — iš kitos. Pereitą subatą jauna turkių armija pgaliosapsiautė sultano buveinę Ildiz Kiosk ir prasidėjo tarpe sultano bei jaunaturkių tarybos. Vėliaus parėję žinios praneša, jog sal tana's jau paimtas; jaunatur kiai jį žadą vi-ai nuo sosto nukelti. Kandidatu į naują ult-oną skiriamas jo broli, 60 metų senumo tur-ą, Mohamed R-šad Effendi.

Per paskutinius mėhome tonų fanatikų bruzdejimms Adano apylinkėse prazuvė 25,000 žmonių, daugiausiai krikščionių armėnų.

Persija. Išsimaudžiusi savo revoliucionierių ir kareivių kraujuje Persija vėl sukrito į r-av'cionierių venterį. Siuom kartu čiela eilė prakišimų — tiko revoliucijos vedėjus — konstitucionalistus ir tauti ninkus. Ilgai jie gynė išsi darę antroje Persijos sostapi lėj Tabrize, bet paskutinę sa v-itę 6000 š cho kareivių ap- liautė miestą ir uždarė visus kelius, pradėjo gyventojus bėdu marinti. Bet kadangi da kitais Persijos pakrašėia's te be-ite-ia kovos ir viešpatauja betvarkė, todėl Rusijos valdzia nužvelgė gerą sau progą į- i-kšti ir vėl pasisulė suvesti šachą ir revoliucionierius į sątaiką. Sutikus šachui, revo- lucionierių jau nebesiklau st, bet skubina iš-įsta Per sijos kazokus, kurie jau užėmė miestą Astara ir kalbina revo- lucionierius pertraukti karę, o šachą — duoti laiką nusig- ginklavimui ir amnestiją Tab rizoje marinamiems šacho prie šams. Šachas ant to sutiko.

IŠ VISUR.

Kaip sunkiai Rusijoje be- prieinamas mokslas, parodo šis, iš laikraščių paimtas pa veikselis. Balandžio 2 d. Maskvoje prie vyriškų gim najijos vartų stovėjo ilga eilė jaunų vyrų. Pasirodė, kad tai buvo pasekmė apkelbimo, jog į kvotimus ant 8 kl-ų (atestat žriėlosti) gimnazija t-primas 40 žmonių. Norėda mi papulti į tų 40 laimingųjų skaičių, daugumas studentų iš pat vakaro atėjo prie vartų, kad tokiu būdu jie greičiau galėtų paduot prašymus. Įn- pat ant gatvės jie gerė arbatą ir valgė savo pusryčius.

K. J. Virenis.

¶ Petrapilėje antrusyk arešavo tavo tula Stepa Dubraucką, kuris jau buvo gyvenęs Amerikoje, Newark, ir gavęs čionai pilietystės popierias. Jį apkaltina dalyvumo suokalbyje prieš valdžią ir kurstyme kareivių prie maišto. Pas jį namie rasta nelegalinės literatūros, kurią jis sakėsi laikęs dėl savo draugo. Žinoma, argi valdžia tam įtikės. Panašum prasikaltimu tas patsai Dubrauckas pirmiau buvo areštutas ir prasėdėjo keturis mėnesius kalėjime. Amerikos valdžia tuotarpu negalėjo ar nenorėjo už jį užstoti. Akyva, ką dabar darys.

¶ Pasigarsinus profesorius Pickering, jog jis turi planus su Marso gyventojais susiženklinti, susivaziavę į Paryžių visa svieto astronomai išreiškė nepasitikėjimą, nei kad tas būtų galima, nei kad Marsas apgyventas. Tik radikalų žvaigždininkų šaka, draug su savo vadu garsum Kamiliu Flammarionu tvirtai tiki, kad Marsas apgyventas ir kad tuli pastebėti ant Marso persimainymai bene bus jų gyventojų jau duoti signalai į žemę. Šiaip ar taip, tas mokslas vyrus jau labai interesoja.

¶ Lizbonoje, portugalų sostinėje pereitą savaitę perėjo lengvas žemės drebėjimas, kuris rodos didžios bledies nepadarė, tik kai kur murai įplyšo, o parlamente keletas atstovų išpuolė iš sedynių. Seismografai sulyg tam tikrą apsi-reiškusį zenklų tikėjosi, kad šiuom žygiu atsikartos baisusis žemės drebėjimas iš 1775 metų, kuomet veik visa pilis išgriuvo.

¶ Rusijos дума nusvarstė kopiracijos bilių. Sulyg to, nuogšiol rusų rašėjų veikalus nevalia bus be jų leidimo nei perspausti nei versti tose šalyse, su kuriomis Rusija šitame dalyke padarys sądora.

¶ Pereitą savaitę Vatikanosodne popiežiaus žandarai su gavo tris plėšikus, kurie iš sodno mėgino įsilaužti į šalymais stovinčią Italijos pinigų dirbtuvę. Kaip jie į popiežiaus sodną pateko, dar nežinoma.

¶ Batume ant Kaukazo caro valdžia nuėmė karo padėjimą, nes „anarkija“ jau nuskendusi nagaikų ir šautuvų audroje.

¶ Buvusis Amerikos prezidentas, p. Ruzeveltas jau pribuvo į Mombasą Afrikon ir iškeliauo į smzinusias girias medziotų. Afrikonai taip jo laukę, kad laivų priėjaukoje tukstantai murinų jau už kelių dienų būvę susirinkę, o pribuvus Ruzveltui, jį išnešę ant pečių lektikoje.

¶ Į Petrapilę praneša iš Harbino, kad vos rusų armija pradėjo tas vietas atituštinti, tuoj jos vietą pradėjo užimti japonų kariuomenė, kuri tai tiesiog bureliais, tai persirėdę į pirklius, elgetas ir valkatas užtvėnkė visus Rusijos rubežius.

¶ Maksimilianas Harden, redaktorius vokiečių laisvama-njų laikraščio „Zukunft“ tapo nutiestas užmoleti valstybei \$150, kaip bausmė už įžeidi-

mą garbės gen. von Moltke. Ta byla skaitytoms jau žinoma iš 1907 m. Hardenas apskelbė Moltkę dalyvavus prieš vyražagių „apvalojų“ ra-telio“, ir syki buvo pasmerk-tas 4 mėnesiams kalėjiman. Moltkė buvo jam tą dovano-jęs, jei Hardenas atsiprašys. Šis atsiprašė, bet dabar jau pats teismas emėsi didžiunų garbę apginti, ypač kad jį „ap-valojų“ ratelij“ buvo prikergtas net... kaizeris Vilhelmas.

¶ Ryme prie popiežiaus dvaro užbaigta didelės cere-monijos — prie palaimintųjų skaičiaus priskirta prancuzai-tė Joanna iš Arkos, žinoma istorišku vardu — „Orleano Mergelė“, kurią seniaus katali-ku dvasiškaiai ant lauzo sude-gino. Dabar ją garbina ir katalikai ir bedieviai. Italijos laisvamaniai rengia susirinki-mus paminėjimui Joannos iš Arkos, kaipo inkvizicijos kan-kintinės. Baznyčia atitaisė vieną iš savo kruvinųjų klai-dų.

Iš Lietuvos.

(Nuo mūsų korespondento).

Vilnius. Pradėta ir nepabaigta. Perna įsi laikraščiai rašė, kad Vilniaus apskričio teismas nagrinėjęs vasario 27 d. mano (K. Stikliaus) bylą, bet mane išteisinęs, tik paskui teismo prokuroras padavęs protestą prieš tokį teismo nusprendimą, reikalsudamas, kad mano byla būtų išnaujo perkrėsta.

Nuo to teismo dienos šian-dien yra suėję metai kai viena diena, o dalykas dar nepabaigtas. Nuo pradžios man primetamo prasikaltimo jau treti metai eina. Tai gerai dar, kad mane kalėjiman neįkūso; šiaip but laikę kokius tris metus, kaip su kitais, didesniais prasikaltėliais daro, kalėjime, o paskui... teismas būtų išteisinęs ir paleidęs...

Mano, kaipo rašytojas, ta byla netik juokinga, bet ir žingeidi, tad matau reikalingu lietuviškų laikraščių skaitytojams paaiškinti.

Pradžioje 1907 metų, man išleidus „Ezio“ 1 mą laidą, prisikabino cenzura, o su ja drauge ir Vilniaus policija už tris dalykus: 1) Už patį „Ezio“ išleidimą. Mat, policijos nepasiklausus išleista „Ezys“ laikraštis. Bet paskui pasirodė, kad mano išleista ne laikraštis, tik „brošūrelė“. 2) Už įzeidimą caro ypatos. Eilė-e „Su puves kupstas“ surado žodį „augščiausiasis“, tai policija, kad mane įkasti, ir prilygino tą „supuvusį kupstą“ prie valdžios. Bet paskui pasirodė, kad šiame pasaulyje nėra nieko lygaus, kad vieni augštesni, kiti žemesni, taip-pat yra ir kiti daiktai „augščiausieji“ ir „žemiausieji“ apart caro: žmonės, kalnai, medžiai ir t. t., o caras lietuviškoje kalboje ti-tuluojamas „Jo Didenybė“, tai ir antras policijos prisikabina-mas nuėjo niekais. 3) Už juokimą „šventųjų paveiklų“ (šiu „Ezys“ „aida“ ma, „Baznyčioje“). Tai, vyreli, gadyne

virtė! Kaip dar čia nesena policija nuo tikičių žmonių kaklų škaplierius nudraske kojomis sumyniodavo, šventus paveikslus (ypač širdie-Jezaus) draskydavo ir nelei-davo ne tik pirkti ar parduoti, bet nei viešose vietose iškabinėti; mal-daknyges (didžiausią maldin-gų žmonių brangenybę, atimi-nėdavo, už jų laikymą į kalė-jimą kišdavo, už maldaknygių platinimą-pardavinėjimą Sy-biran tremdavo, bažnyčias bjauriodavo. žmones persekio-davo; galiaus tikičių žmonių kraują ginklais pralieję bažnyčias uždarydavo (Kra-žiai, Kenstaičiai ir t. t.); o dabar jau taip pradėjo žmonių šventenybes ginti, bausti ir kaltinti už jų išjuokimą. Ir koks išjuokimas!? Paveikslėly buvo nupiešta štai kas. Dvi, iš senumo neprižiūbančios da-vatkos, pamatė bažnyčioje ant sienos pario glintą giltinę. Vie-nai pasirodė panelė švenčiaus-ia (ir ko joms ten nepasiro-do!), ką ji ir kitai savo drau-gei pasigyrė. Ta gerai įsiste-beilijusi išaiškino, kad tai iš-tikro giltinė (škiel-tas), kurios dar ir dantį atsikišę. Ot ir visas „išjuokimas tikėjimo ir šventųjų paveikslų...“

Beje, teismo tyrinėtojas, kaip pats man sakė, dusyk pa-taręs prokurorui pertraukti dalyką, bet kur tau „varnas varnui į akį kiros“. Ugi ką pasakytų cenzura, kuri, ma-tyt, lietuvių kalbos gerai ne-permanijama, išdriso prisika-binti prie tokio nekalto juokų gabalėlio.

Man, žinoma, kaipo žmo-gui tas nieko neužkenkė, bet kaipo rašytojui bai-siai daug toks policijos prisi-kabinimas skriaudos padarė. Nuskriaudė mane, nuskriaudė „Ezį“ ir visus „Ezio“ skaityto-jus... Tai ir darbuokies, žmogeli, tokiose sanlygose bu-damas!?

K. Stiklius.

Vilnius. „Ruta“. Kovo 18 d. d-ras Matulaitis perskai-tė paskutinę lekciją iš Lietu-vos Istorijos. Žmonių buvo apie 30.

Teismas. Kovo 21 d. Vil-niaus Teismo Romai nagrinėjo Vilniaus knygyninkų M. Pia-seckaitės-Šlapelienės ir K. Makovskio bylą. Juos buvo patraukęs teismas knygynų inspektorius, Sudakovas, kurs M. P.-Šlapelienės*) knygynė 1907 m. buvo radęs baltaru-siškų eilių knygėle „Skrypką bielaruskaja“. Apkaltinimas maž-daug toks:

M. Pis-seckaitė-Šlapelienė ir Makovskis kaltinami už tai, jog žinodami platino pardavi-nėdami knygėle, ant kurios nėra nei autoriaus nei spau-stuvės parašo, ir kurioje iš-spaudintos ant paskutinio pu-elapio eilės, kur autorius kreip-damasi į „Kaimynus nelaisvė-ję“ sako: „Nuo savo trobų ir nuo savo dirėjų, nuo visų brolių kurie dar tebėra gyvi, — nešu aš ašaras, nešu dejavimą, nešu caro nagaikų švilpimą. Pas mus ten naktis... mus ap-ia-ū-čia tamsybė... mes nuskor-dome nuo baisiausių kančių.

*) Pas Makovskį knygėle nebuvo rasta, bet jis inspektorius pasisakė, kad ją pardavinėjo.

Nuo mūsų prakaitas varva, dziūsta krutinės... mus plėšo, drasko! Klausykite žmonės; išgirskite ir paduokite ranką.. Męs jums broliai. Žinokite gerai: ar laimėje, ar nelaimėje — męs su jumis atsimame vie-namė lauke, petytėtin su jumis, broliai, už laivę prieš budelį“.

Apyneėjai Jonas Vileišis ir Povolockis prirodė, kad kny-gyninkai elgėsi pagal į-taty-mus. Ta knygėle nebuvo tuo-met įrašyta užgintų knygų kataloge. Knygyninkai buvo ją įtraukę savo knygon ir in-spektorius po to knygoje buvo pasirašęs, taigi jis nedraudė tos knygelės. Ant kaltinimo, kad knygėle nežinia kur spauz-dinta buvo prirodyta, kad cen-zura leidžia daug tokių kny-gų, jei jos yra užsieniuose, ne Rusijoje spauzdintos.

Kaltinamieji buvo išteisinti. **Mariampolė.** Suimtas inž. P. Vitkauskas, „Sviesos“ sek-retorius.

Suvalkai. Kovo 13 d. iš kalėjimo paleido Tamošų Li-pinską ir Jurgį Puką, abudu iš Liudvinavo; prasėdėjo pir-mas 5 mn. ir 22 d., antras — 2 mn. ir 14 dienų. Lipinsko klausinėjo apie „Svie-ą“, apie Grinius, apie S. Matulaitį, ar pardavinėjo atsišaukimus ir knygas. Lipinskas nepažįsta nei rašto, nei spaudinto nepa-skaito. Puko klausinėjo apie visos Suvalkijos atsitikimus ir už viską kaltino. Kaip pasisakė nieko nežinąs ir negirdė-jęs, tai tie tyrinėtojai jam ir sako: „Nejaugi tu gyveni be girdėjimo ant svieto?“ Puko klausinėjo ir žandaras ir poli-ciemeisteris, ir svarbesniųjų reikalų tyrinėtojas ir kalėjimo viršininkas Pyžalskis. Tan-kiausia kvote kvosdavo apie socialistų revoliucionierių ir apie socialdemokratų parti-jas, kur, kas, ką parduoda: kokius laikraščius, „Žariją“, atvirus laiškus, atsišaukimą į lietuvius tėvus. Taip-pat klausinėjo, kur tie eserai ir esdekai ginklus turi, už kiek pinigų jų parsigabeno. Tyrinėtojai žino, kad anie turi ginklus ir pinigų kasas, tik nesuseka, kur tai yra. „Pasakyk, sako, tai daug pinigų gausi ir tau nereiki-s dirbti, galėsi gerai gyventi“.

Suvalkų žandaras, polici-meisteris Tomaševičius ir kalėjimo viršininkas Pyžalskis tai vieną ranką laiko. Kalėjimo virš-ininkas patsai kalinius iškla-u-sinėja apie visą-ką, rekia, gra-sina, gązdina, kad viską pasak-tytų. **Kaliny.**

Južintai. (Zaras. ap.) Pa-baigoj 1907 m. rinkiniai nu-tarė įvesti Južintuose turgus. Labjausiai reikalingi turgai bezemiams. Jie turi eiti 15-20 verstų nusipirkti rugių purą, ar samdyti arklį parsivežti. Šiomet atėjo viršininko palie-pimas, kad galima turgus įve-sti. Pirmas turgus buvo vasario 17 dieną. Južintiškaiai džia-giasi, kad per 4 metus valščiaus gyvavimo nors vienas nutari-mas išpildytas. **Ukininkas.**

Leplaukai. (Telšių ap.) Mokykla, sako, yra spūvietimo įstaiga, tik ne pas mus, Lep-laukuose... Ko mūsų vaikai mokosi? Tabaką rukti, su-

zydėmis ir zydzūkiais miesčiu-kyje peštis, plustis! Oi, kiek mums, tėvams, vaikai visokių nesmagumų pridaro. O vis dėl to, kad mokykla neturi ant mokinių jokio geros įtekmes. Neva lanko jie tą mūsų „uč-liščą“, bet mokslas ten pasku-nis. Daugumas vaikų ir nelei-džia — gaila drabužio ir apsi-avimo! Pirmiaus buvo virš 40 vaikų, dabar ka-žin ar liko pusė to. Mokytojas daugeliui neįtinka, kad mažai mokykla-rupinasi: kartais pradeda mok-slą 10-11 valandą ryto; tankiai vaikai palikti mokykloj pats vieni ko sprandų sau nenusi-suka. Skundėmės nekartą ant jo ir žemiečių viršininkui, bet iš męs pačių atsirado toki, kur-rie paliudijo, kad mokytojas „geras“. Mokytoją labai už-stoja mūsų viršaitis V. J. Val-ščiaus rinkiniai, matydami mokytojaus apsilėidimą, per-sueigą norėjo sumažinti algos ant 100 rb., tečiaus, nesant vienybės, tai nenusisekė. Bet gi atsiskėmė mokyklą taisyti, už tai va butas lygiai tvartas... lubos įlinkusios, krosnys kiau-ros, viskas įra, net nemalonu įeiti. Tečiaus p. M-vni gerai, nes alga čia gana didelė. Męs vis galvojame, kaip čia nuo p. M-vo atsikračiūs, bet toki po-nai sunku atsikratyti. In-spektorius čia retai apsilanko, žmones apsnudę. Jie neišmano, kad gali drąsiai reikalauti idant jiems atsiųstų direkcija mokytoją lietuvi. Ir Dievas žino, kuomet męs iš mokyklos turėsime naudą, kuomet su lauksime savo žmogaus, mo-kytojo lietuviu, kuris rasi vaikus nors ant knygų pamo-kytų, nes ir kunigas čia per metus vos 5-6 kartus atsilanko ant lekcijų. **Esus-nebėsus.**

Ryga. Paskutiniu laiku lietuvių mokiniai pradėjo ko-voti už savo teises. Pirmą žing-snį jau padarė — Aleksandro gimnazijoj įvedė pries lekcijas lietuviškas maldas (pirmai bu-davo visuomet lenkiškai). Lenkai už tai labai nepaka-kinti. **Ažuolas.**

(„Liet. Ukininkas“).

Vilniaus general-guber-natorius Krzivicis išva-žiuoja iš Vilniaus visai. Kaip jau esame rašę, jisai paskirtas Valstybės Tarybos nariu. „Vil-Viestnik“, rašydamas apie jį iš tos priežasties, sako, kad didžiausis Krzivicio rupešnis buvęs valstiečių ukį pagerinti. Greitu laiku žadaš išėiti iš spaudos veikalas, kur busią plačiai aprašyti statistikos tar-dymai apie valstiečių ukį Vil-niaus, Kauno ir Gardino gu-bernijose. Anot minėto dien-raščio, Krzivicio vardas busią amžinai surištas su tuo svarbiu veikalu.

Kas bus paskirtas Krzivicio vieton Vilniaus, Kauno ir Gardino general-gubernato-rium, — tuo tarpu nėra tikros žinios. Kiti spėja, kad garsusis Maskvos Geršelmanas.

Trečioji Lietuvos Dailės Paroda.

Delei kai-kurių priežasčių atidarymas parodos atšibus 10 dienų vėliau. Smulkesnės ir artimesnės žinios apie jos atidarymą bus praneštos kitame „Vilties“ numeryje.

Pastaruoju laiku atsiuntė: K. Stabrauskas iš Varšuvos še-šius gana didelius paveikslus: 1) „Baltoji naktis Finliandi-joj“, 2) „Mirties šmėkla“, 3) Kunigaikštystė „Laimė“, 4) „Firmas sniegas“, 5) Portretas pono M., 6) Portretas p. B.

P. Kalpokas iš Muencheno — penkius paveikslus: 1) „Rau-donas vakaras“, 2) „Audrota diena“, 3) „Žiemos laike“, 4) „Vasaros pievos“, 5) „Berze-liai“.

A. Žmuidzinavičius: 1) „Nak-tis“, J. Mackevičius iš Peterbur-go septynius paveikslus: 1-2) „Galvelė“, 3) „Aigipto pira-midos“, 4) „Jeruzolimos sienos“, 5) „Ancona“, 6) „Ant-kranto Adriatikos jūros“, 7) „Jupitero šventyklos kolum-nos Atėnuose“.

J. Zikaras iš Peterburgo — keturius skulptūros darbus: 1) „Išgelbėk mus“, 2) „Privar-gau“, 3) „Ramybė“, 4) „Onu-tė“.

Tautiškan skyriun atsiun-tė: M. Rušinauskite puikių juostų divoną ir tris dailius žiurustus; U. Rušinauskite še-šias labai originališkas juostas. J. Guzas, P. Virbickas, B. Bu-račas — medžio drožinių. R. Masioniūtė — juostų divoną, dvi staltiesi, dvi juosti ir vieną šaukštą. O. Matusėvičienė — juostą ir dvi priejuosti. O. Kliučninkitė — tris priejuos-tes. A. Matukaičiūtė — prie-juostę.

Nemažai dar daiktų yra ke-lionėje, kuriuos apturėję vėliau appgarsinsime.

Liet. Dailės Draugijos Valdyba. („Viltis“).

IŠ AMERIKOS

Linčiuoju piniguočius.

Oklahomos valstijoje, prie Ada mi estelio kalėjimo atėjo šim-tas vyrų ir radę tik vieną sar-gą, nuvarė jį šalin, paskui iš-laužė duris ir išvedė iš tenai uždarytus keturius dvarponius, pakorė juos ant statomo namo palaių. Pakartieje, — trija iš Texo valstijos: Milleris, Westas ir Allenas bei Burrellis iš Oklahomos. Jie yra turtin-gi gyvulių auklėtojai; neseniai jie užmuše valstijų maršalą.

Pasimirė įžymus...šuo.

Iš Chicagos anądien išvezė į Seattle variu išhetą grabą, ku-riame gulejo lavonas pasimi-rusio... St. Bernardo veisles šunies, priklausiusio tultem vy-no vaizbininkui Draz. Šuo turėjo daugelį medalių ir bran-gių kaspinų, gautų dovanomis yvairiose šunų parodose. Mat jis keturius sykius buvo išgel-bėjęs skenstantiems žmonėms gyvastį.

Atėmė žemę nuo vagių.

Vašingtono žemdirbių departa-mentas apskelbė, jog šiomis dienomis tapo atimta žemė nuo yvairių kapitalistų netei-singai užvaldyti visuome-niškos žemės plotai. Daugiaus-iajai tai buvo Montanos valsti-joje. Atimta viso suviršum 1.000.000 akrų.

Vėl da vieną pasigavo! Balandžio 13 d. Philadelphi-

joje suėmė tulą Rusijos paval-
dinę Feliciją Bekerienę ir ru-
siškiems šnipams reikalaujant
uždaryti kalėjimą. Moteriškė
yra rusė, 43 metų senumo. Ji
budama, rodos kokio ten len-
ko vestuvėse išsipasakojo, kad
šėši mėnesiai atgal ji su savo
vyru gyvenusi Petrapilėje, ir
jos vyras buvęs prisidėjęs prie
rusų revoliucionierių parti-
jos, kuri jų bute laikiusi gink-
lų sąkrovą. Apie tai suvuos-
ta buvę šnipų ir buvę pasiūsta
kareiviai padaryti kratą bei
juodu suimti. Atėjus karei-
viam Bekerienė trimis šuviais
nušovus oficerių ir abiem su-
vyru pasisekė užpakaliais pa-
bėgti. Apleidę Rusiją per
Kanadą dasigavę Amerikon.
Šitą jos kalbą dažinojo tulas
rusas, Teodoras Buzik, kuris
ir pareikalavo Philadelphiajos
policiją Bekerius suimti.
Mat ką padarė moteriškės ne-
atsargumas.

Pereitą savaitę Bekerienę
vienok paleista. Paurena by-
la mat parodė valdžioms, kad
rusų valdžios norus nelengva
Amerikoje išpildyti.

**Kiek džiava lėšiuoja Ame-
rikai.** Kada pas mus viskas
matuojasi pinigais, tai New
Yorko labdarių draugija ban-
do apskaitliuoti, kiek džiava
padaro tautai nuostolio, nu-
marindama nelaiku šalies dar-
bininkus. Kiekvienas žmogus
lėšiuojas \$8.000. Todėl metų
laiku pasimirę džiava žmonės
padarą nuostolio šiaip: New
Yorko valstijai \$120.000.000,
Illinojaus — \$36.000.000, Ohio
— \$15.000.000, Marylando —
\$10.000.000. Vienam New
Yorko miestui — \$15.000.000
Kitų valstijų skaitlinių nepa-
duoda. Bet kadangi džiava
apskritai pavirto į visos Ame-
rikos baltąją plėgą, todėl gali-
ma manyti, kad metų laiku
ji padaro blėdies milijardą
dolerių!

**Sudie jums platus bry-
liai!** Pereitą metais taip
pakvaišo Amerikos sportės
moteris su plačių brylių skry-
belėmis, kad jų aprubežiavi-
mu pradėjo rupintis ir val-
stijų legislatoros. Illinojaus
valstijos atstovas Hilton inėšė
bilų, kad nuogšiol turėtų bu-
ti nebeleidžiama platesnių
brylių, kaip 18 colių skersa-
visą skrybelę. Bilų vienbal-
siai visi atstovai priėmė...

**Anglekasių streiko jau
nebus.** Šią savaitę užsibaigė
eilė pasikalbėjimų angle-
kasių unijos Scrantone ir Phi-
ladelphiaje. Jų rezultatas
iki smulkmenų da neapskelb-
ta, bet vienas dalykas aiškiai
žinoma, kad anglekasių strei-
ko jau nebus mažiausiai ko-
kius trejus metus. Regis ang-
lekasiai su operatoriais bend-
rai šį-tą nusileido. Kils, gali
but, klausimas apie algas.
Bet čionai yra manoma, kad
savininkai kasyklių pakelsią
anglių kainą, o algų nenumu-
šią. Tas dar abejotina.

Kasyklų ekspertai tvirtina,
kad Luzernės ir Lackawanno-
apskrities anglių žemėse beis-
tekasi nedaugiau, kaip ant 50
metų.

Geležkelių reklama. Mo-
non ir New Albany geležkelis

Chicagoje apskelbė, kad kiek-
nam savo pasazieriui-moterei
dausia prie valgomajo vagono
tikieto skrynutę saldumynų
už dyką. Panašiai Pennsylv-
vanijos geležkelis neseniai Pull-
mano pasazierėms pradėjo už
dyką duoti prie tikieto... ar
batą išgerti.

Ledo kalnai Niagaroje.
Gražiausias ant svieto vanden-
poolis — Niagara susilaukė
sau pavojų. Iš ežero Ontario
atšliko milžiniški glecceriai
(ledo kalnai) ir pradėjo spaus-
ti laukan puikiai ištaisytus
tiltus ir krantus. Jokia žmo-
giška speka nebegalejo jų iš-
gelbėti. Todėl sumanyta grėž-
ti glecceriuose skyles ir dina-
mitu ardyti. Daugelį tonų
dinamito jau iššaudė, bet iki-
šiol da nedaug žymės padarė
milžinkalnių kune.

TARP AMERIKOS LIETUVIU.

Springfield, Ill. Kaip
visur tarpe lietuvių atsikarto-
ja nuolatiniai nesusipratimai
dėl skirtumo pažvalgy, taip ir
pas mus tas pats jau pradeda
apsireikšti. Balandžio 12 d.
L.S.S. kuopa buvo parengusi
halių. Išgirdusi apie tai šv.
Vincento draugystė tyčiomis
tą patį vakarą ir grazesnėje
salėje parengė kitą balių su
tikslu socialistams užkenkti,
kas iš dalies jiems ir nusise-
kė: jų balius, kaip šventos
draugystės parengtas, visą
jaunuomenę sutraukė. Soci-
jalistų baliuje kur-kas mažiau
lankėsi, todėl pelno laimėta
vos \$7.49 centai. Socijalistai
jiems užtai visai neišmėtinėja
nes tai nieko ir negelbėtų ne-
susipratusiems fanatiškiems
žmonelėms. Kaip jiems jų pie-
menis bažnyčioje įkalba cicali-
kų neapkęsti, taip jie, avinė-
liai, elgiaisi. Reikia jiems už-
tai Kristaus zodžiais atleisti
„nes jie nežino ką daro“.

Pabaigoje kovo mėnesio tos
pačios socialistų kuopos atsi-
buvo prakalbos. Kalbėtojas
buvo iš Chicago, Ill. pakvie-
tas. Matoma buvo, kad kal-
bėtojas suvis neprisirengęs.
Nors mūsų laikraščiai jau ne-
kartą pasergejo, kad reikia
prie prakalbų gerai prisireng-
ti, bet mus broliai tas pasar-
gas bei pamokinius leidžia
pro ausis, ir iš to rengėjai pra-
kalbų netik lėšas paneša, bet
kitą sykį pribuvus, kad ir ge-
ram kalbėtoju nebegali pub-
likos sušaukti.

Balandžio 6 dieną atsibuvo
miesto valdininkų rinkimai.
Laimėjo demokratai. Repu-
blikonams nemazas smugis,
oes prieš rinkimus, baisiai
„išsifundino“, davė gert kas
tik norėjo. Vienok duosne-
sniais buvo demokratai. Ma-
tomai jie užtai ir laimėjo. So-
cijalistų ir blaivininkų (prohi-
bicionistų) nors buvo ir kandi-
datai perstatyti ant tikieto,
bet balsų mažai gavo, vos po
keletą. — Šiais tarpais čionai
randasi garsus blaivininkų
kalbėtojas ir agitatorius Baly
Sunday. Žmonių susirenka
kasdieną jo prakalbų klausy-
ti po 4—5 tukstančius. Blai-

vininkai turi pasistatę nuosavę
salę, kurioje sutelpa keliolika
tukstančių klausytojų. Agi-
tatoriu labai prijaudėia visų
sektų dvasiškija ir miesto ver-
teivos.

Daibai anglių kasyklo-e čia
vos tik krūta, dirba tik 2—3
dienas į savaitę. Darbas, pri-
buvus iš kitur, labai sunku
gauti.

Vincuks.

Brooklyn, N. Y.

(Nuo mūsų korespondento.)

Šiais metais Brooklyno lie-
tuviai pirmąją gegužio pasi-
tikis su mažesniu trukšmu, ne
gu budavo seniau. Kazi kodėl
ant žmonių užpuolė švininė
apatija, stingulys. Budavo
surengs demonstracijas, vaikš-
čioja po gatves su iškilminga
procesija, muzika ir su karu-
nomis bei įvairiausiu reikala-
lavimų parašais. Šiomet atsi-
bus želaunai, tarsi kokiam
šeimynos sąnariui pasimirus.
Budavo dalyvaus visos lietu-
viškos draugystės, dabar pri-
sideda vos kelios. Iš pradžių
rods pradėjo visos krutėti, su-
tvėrė net tam tikrą pirmosios
gegužės surengimui konferen-
ciją. Bet per kokią tai liki-
mo ironiją iš-pat pradžių jau
iširito ant kelio akmens. Kon-
ferencijos buvo nutarta dar
sykį sušaukti visas draugystes
ir apkalbėti rengimo smulk-
menas. Kaip ant tų patyčių,
konferencijos sekretorius rašy-
damas užkvietimus, vieton 19
kovo padėjo... 19 berželio
— reiškia čielu mėnesiu vėliau
gegužio! Mūsų žmonėms ma-
žo tereikia: gavę tokius už-
kvietimus kai kurios draugys-
tės emė spjaudyties: „ka, esą,
ar mus ant juoko laiko!“ ir
visai atsissakė nuo rengimo ge-
gužinės šventės. Todėl liku-
sievai labiau užsigrudiję lietu-
viai nutarė parengti bent pra-
kalbas. Kalbėti užkviesta
regis Dr. J. Šliupas, P. Du-
bickas iz bene busias neišveng-
tinasis Bagočius (apie šį da
tikrai nežinia). —

— Buvusi Paureno konfe-
rencija persikunijo į šaką
„Politiškųjų Gynimo Lygos“
gyvnojančios pas angus New
Yorke. Susirinkimus šauks
tik tuomet, kada iškils tam
tikras reikalas, duokim sau
jeigu kokį Rusijos politišką
išėiųj vėl suareštuoti. Tos
sakos komitetas jejo: pirm. J.
Ginius, sekr. Unguraitis, išd.
Bandzevičius. —
— Paejo gaudes, jog Wil-
liamsburgo lietuviai rengia
sutverti vieną didelį tautišką
klubą — Lithuanian National
Club. Jan busią bandoma
pritraukti visas draugystes
Klubas įsitaisyšias savo knygy-
ną, skaityklą, legališką (dvo-
katų) biurą, gimnastikų ru-
mus ir visas tam tikras reika-
lingas pabukes, šokių salę,
dramatiškų ratelių repetici-
joms kambarį, salę prakal-
boms, referatams, diskusijoms
ir t.t. taipgi, žinoma, barą ir
biliardus. Į klubą prigulesią
vyrai ir moteris, be skirtumo
tikėjimo ir pažiūrų. Politikos
— nebuei. Galės kalbėt, kaip
kas nori, bet klubas nevers
savo sąnarius, kad už tą ar ki-

(Žiūrėk ant 6 pusl.)

Ko eina in baznyczia?

Vieni ten eina kad pazioplinėti;
Antri — pas'ziurėti, tai pasišnekėti;
Treti — kad saviškiems, kunigui įtikti;
Ketvirtai — kad draugą, mylimą sutikti.
Penkti ten eina madą dažinoti,
Ir ką, kur, kaip pirkti, kam duot kirpti, siuti;
Šešti — kad meilinties, dailiai skersakiauti;
Septinti — kad girties; aštunti — apgauti.
Devinti ten eina naujienas išgirsti,
Apie darbą, „burdą“, pinigų patirti;
Dešimti — giedoti, kad pagirtais buti;
Vienuolikti — žiovaut; dvylikti — snapsoti.

Kunigai ten eina kad pasipelnyti:
Kad savo tavorą ir luomą įgirti,
Kad žmonių sykštumą, gyvenimą peikti,
Ir tik save augštint, kitus — niekint, keikti.

Ak... Daug mus ten eina. Tuli daug
ir meldžias.
O kiek tai kaštuoja? Brangių spēkų leidžias?..
Bet vargas, nelaimės vis tarp mus gyvena,
— Niekas mus neklauso, kol tikim po seno...

Kelkimes, tad, vergai! Štai XX amžis!
Dievai jau ne dievai! Tikyba tik — biznis!!!
Gana, tat, nuduoti, meisties, kaukes dėti,
Laiks, lietuviai, kilti! Reik gyvent pradėti!
J. Perkunas.

Garbes jieszkoczius.

(Feljetonas.)

— Perkunai čia žino... negali tu žmo-
gus pagarsėt ir gana. Antri metai, kaip ir
šiaip bandau ir taip, ir vos-vos tapau kuopos
komiteto nariu.

— Kad nežina kaip. Reikejo, kaip tik
atvaziavai, pasigirt kad esi garsus revoliucio-
nierius; na, o jei butum da dėvėjęs stačią apy-
kaklę ir ilgus plaukus, tai ir Kalifornija ži-
notų.

— Taigi. Bet kad aš tokiu nesu!
— Tai nieko. Taip visi daro. Svirskis
ne kitaip padarė.

— Neįžeisk. Nenoriu Svirskio garbes
— Be juokų — kuongi Svirskis negar-
sus; juk apie jį visi žino.

— Ir Azevas garsus, bet kokia jų garbė?..
— Gerai. Tai griebkies už prakalbų;
juk gerai įėki, ir jei mokesi atsakančiai nu-
duot, laiku akis primerkt, paaugštint ar paže-
mint „toną“ ir galvą krestelt; tai visi gira, sa-
kydami „talentuotas kalbėtojas.“

— Prakalbų sakyk aš negaliu: nēr iškal-
bos.

— Tai ko bijosi! Tautiečiai, juk mul-
kia, jiems tik reikia kalbėt, nežiurint ką kal-
bi — klausys. Ir tas tik geras ir garsus, kuris
daug sako ir nieko nepasako.

— Et...
— Imkies protestuot. Juk ir ponai pro-
testantai garsūs. Pamatei kur naują sumany-
mą, ar darbą — surek: Protestuoju! — tas
netaip yra, bet kaip-nors kitaip.

— Pagal tave, tai ir prieš gerą darbą pro-
testuot?

— Ne kitaip; tik reikia gaudyti progą ir
ypatą, prieš kurią protestuoji.

— O kam da ypatą?
— Tam: jei ji garsi, tai ją tik pagirk; jei
gi nežinoma, tai stačiai iškoliok avantiurietu,
gaiduku ar tam panašiai.

— Tad ir prieš mane protestuos...
— Juk jieskai garbės; tai ir bus rekla-
ma.

— Eik su savo reklama.
— Arba tapk literatu; parašyk porą
straipsnių į laikraštį apie reikalingumą vien-
bės, apie naudingumą apšvietos arba paragink
prie aukų.

— Ir be to jau po tukstančius kartų at-
kartojama tie par-ginimai; ir kvailiausias jau
gino, kad to mums reikia. Jei jau rašyt, tai
ką nors naudingesnio.

— Ant galo buk pataikunu; girk „gar-
sių“ ypatų geros ir blogus darbus, tai tos „gar-
sios“ ypatos atsisauks apie tave, kaip apie
„jėmy draugą.“

— Turiu savo protą, nuomones ir dorą.
Blogo negirsiu.

— Tai kaip tu nori pragarsėt?
— Noriu dirbt visuomenės labai tyliai,
dorai, naudingai ir tik už darbus apturėti gar-
bą.

— Tai šitaip!? Tai tu niekad nebusi gar-
sum ir guodojamu, bet ant kiekvieno žingsnio
sutiksi išjuokimą ir panieką, o gal ir pragarsė-
si, bet tai tik po mirėčiai.

— Dirbsiu nors dėlto, kad mirstant galė-
čiau pasakyti: žmogumi buvau.

Ir kodėl tokių garbės jieskotojų taip ma-
žai?
P. Norkus.

**Keli zodžiai apie jau-
nuomenes auklejima.**

VI.

Mēs nepraleidžiame iš akių to, kad vaikų
asmeniškios ypatybės tečiaus yra šiek-tiek ap-
rubežiuotos pačios per save. Teisingai yra pa-
sakęs Montaigne, kad: „vaiko laisvė pasibaig-
žia tenai, kur prasideda laisvė augusiųjų“.
Bet mēs neprivalome ir to užmiršti, kad ma-
ziukų laisvės ribas ne augusieji turi jiems pa-
rodyti, bet patįs vaikai privalo sau atrasti. Ir
todėl reikia jiems tame duoti pilnutelę valia.
Jeigu mēs ir norime išsidirbti savo įtekme ant
jų, tai tas reikia daryti labai atsargiai, be prie-
vartos, be šūrktūmo ir kietų nagų. Mūsų
aštros ir žiaurus autoritetas ne tiek atneš vai-
kams naudos, kiek suglamzys jų mažytę valią,
sudaršys jų patyrimo spēkas ir jie augs suluo-
šinti. Kudikis pats iš prigimimo pastebėtinai
greitai viską sučiuopja į savo apyregę ir mie-
lai sau iščiopyja geras ypatybes, jei tik mēs
ant jo neuzdėsim savo autoriteto letenos. Jis
labai greitai pažį-ta garbę ir stengiasi ją kitų
akyse užsipelnyti, jeigu tik jam pilnai užsiti-
kėti. Daug ilgiau jis pamena savo mažytę ne-
laimę ir prasižengimą, jeigu jam tą ramiai da-
rodysi, — ilgiau negu skaudžiausį fizišką bau-
dimą už peržengimą tėvų arba vyresnių valios.
Regul vaikai patįs savo kaltes pajaučia ir nus-
prendžia sau bausmę, tuomet jie neišauklės sa-
vyje pykčio ir keršto, kuriuos uždiegia tankiai
atetsinga tėvų arba vyresnių bausmė.

Su vaiku visuomet elgkies, kaip su lygiu
sau, o ne kaip su netikusiū ir mažesniu daik-
teliu. Nedidelis vargas su kudikiu susiartin-
ti, nereikės nužengti pas jį žemyn, nes jis vi-
suomet ateis patsai augštyn, jei tik jį leisi.
Jeigu jūs pajėgsite kudikiui įkvėpti supratim-
ą, kad jis yra jums lygus ir kaip su tokiuo
apsieisit, tai jūs esate laimingi, nes jūs įgijo-
te visų-pačiausia savo įtekme ant jo kuno ir
dvasios — gavote didžiausią dovaną, kokią
žmogus pasaulyj gali kada-nors apturėt. Mēs
tankiai galvojame sau, kad tėvai vaikus moki-
na, bet nematome kitos pusės, kad tėvai nuo
vaikų taipgi mokinas, tik to nepažįsta. Sun-
ku ir pasakyti, katrie nuo katrų daugiau pasi-
moko. Kudikis yra netikėtai gražiausias mūsų
mokinys, bet vienkart didžiausias pasaulyje mō-
kytojas. Tas ką mēs nuo jo išmokstame, jeigu
tik pajėgiame su juo susiartinti ir suprasti, yra
brangiausiajio mūsų pačių apšvietimo dalis.
Kregždunaitis.

Krutine ir plaucziai.

(Tąsa.)

Plaučiai yra apvilkti sudvilinkuota plėve,
vadinama pleura. Dvi plėvės susisiečia ir
alidinėja laike kvėpavimo.

Kada krutinė išsiplūcia įkvėpiant, plau-
čiai netik ką įtraukia orą į kambariukus, bet
taipgi traukia kraują į savo sudyvelius. Se-
natveje plaučiai netaip gerai išsiplūcia. Sou-
kauliai nejudą kaip jauno. Tokiu budu senau
sunkiau atgauti kvapą kada prisieina sunkiau

padirbet. Su pagalba nu lėtinės gimnastikos krutinės judėjimas gali būti užlaikytas iki giliai senatvei. Suaugusiems žmonėms gimnastika taip lygiai reikalinga, kaip ir jauniems.

Plaučių darbas reikalauja sveikos krutinės, kuri gerai pliumpuotų orą. Sukraipyta krutinė negali gerai atlikti savo darbą. Paprasčiausias augandinimas krutinės paeina nuo pakrypimo strėnų į šoną, į priešakį ar į užpakalį. Dėl iškrypimo krutinė negauna progos išsiplinti kaip reikia ir duoda progą prikišti džiovai. Toks sukrėtimas paprastai įvyksta mokykloje dėl neįdomių raumenų, kurie laiko strėnas susietas. Kada jie atleidžia, strėnos palinksta į tą ar kitą pusę. Jei gu tas tankiai atsikartoja, kaulai pasilieka iškrypusiais ant viso amžiaus. Išvengimui tokio kreivumo reikalinga, kad suolai būtų tinkami, kad vaiko strėnos išlėtinėtų ištiesę. Knygomis staliukas turėtų būti taip pritvirtintas priešais jo akis, kad jis galėtų skaityti nepasilenkdamas. Gimnastika turi sustiprinti raumenis, ypač strėnų raumenis. Prietaisai pečių ištiesimui neturi vertės. Svarbiausia yra gimnastika kraipyti strėnas į priešingą pusę.

Dr. F. Matulaitis.

(Toliaus bus.)

Tamsybės guolys.

(Iš „SCHIZO NO ANTONA“.)

Juozas Pleirys.

IV.

Rauda.

Kaž-kur, kaž-kas verkia... Balsiai... griandžiai... skaudžiai...

Rauda atsiliepa tarp murų, išveržia į mano akmeninį kapą ir neduoda man ramumo.

Kartais rauda lyg tartum ima merdėti, ir ką tik girdžiai, bet tada... su nauja spēka įsiveržia ir griandūgu, sopulių pilnu aidu atsiliepa muršose ir man šioje... Verkia... kaž-kur, kas tai verkia... Rodos, lyg kad jis norėtų išverti savo sielą, rodos, lyg kad jis norėtų savo kruvinomis asaromis ir rauda tuos murus sugriauti... Ir tai kas dieną taip, kas vakarą... kas naktį... kas valandą... Nebeturiu daugiau ramumo... Aš galiu kęsti skausmus, kančias, nuliudimą, mirtį, bet tik ne verkimą... tiktai ne tas griandūgas, skaudžiai, sopulių pilnas raudas... Aš atsisėdau ant savo lovos krašto ir, užspandęs pirštais, ausis, žiūrėjau į akmenines grindis, bet mano rankos nuvargę... Ir vėl girdžiu rauda... Balsiai... nerviška, griandūga, skaudžiai, kas tai verkia ir ta rauda kurčia atsimuša į akmeninę, mano šaltojo kambario sieną.

Parvirtau į lovą ir užsikloju galvą — norėjau, kad negirdėtu tos raudos... Bet, verkia — kaž-kur, kas tai neapsakomai griandūgai verkia ir visur aš girdžiu tą raudą... Rodos, lyg kad kam būtų uždėti ant visų sąnarių retėžiai ir kad tas baisias kančias, didvyris tas, norėtų užlopinti savo skausmuose, bet jos išsiveržia į lauką ir sklęsta į nesulaikomą raudą, perverdamą kiekvienam girdinčiam sielą... Kas diena, kas vakarą, kas naktį, kas valandą girdėtas ta rauda... Aš nebegaliu daugiau jos klausyties... Ramumą ir sielos lygsvarą ta rauda atima man... ir artina mane — prie sumišimo... Aš nebegaliu ilgiau tvirti... Reikia man tą raudą nuraminti, reikia man patirti, kas ten verkia... — Kas ten verkia! — šaukė mano, lyg bepročio išskandinta siela, kad net visos mano kambario sienos sudrebėjo nuo mano rykimo... Ir... pasidarė stebuklai... Geležis ir akmenis pavirsta gyvais ir pradeda kalbėti. Kiekvienas akmuo įmurytas storuose mūruose duoda man atsakymą ir visų atsakymai susilieja į vieną galingą griausmą, kuris, kaip perkunijos trenksmas nuskambėjo per visą mano akmeninį kapą:

— „Taisybė verkia!...“

V.

Genijus.

Aš sėdėjau ant akmeninės lovos ir žiūrėjau akmenines grindis, kur buvo įmintas gilus siauras

takas nuo vienos sienos lig kitos.

Penki žingsniai pirmyn, penki žingsniai atgal... — Ar tai aš įmyniau tą taką? — Klausiau pats savęs.

— Ne, — juk aš čia visai da neilgai teesmi; tiktai keletas mėnesių. O akmuo juk yra kietas, o įmintas takas gilus, — taip atsako man, mano akmeninis kapas.

Ilgoje eilėje pradėjo eiti man pro akis nuliudusių ir nuvargusių žmonių šešėliai ir kaž-ką man pasakojo.

Aš klausiau jų ramiai, atydziai, ir jų pasakos nei kiek manęs nevargino.

Bet juo daugiau jie pasakojo, juo daugiau pradėjo rinkties šešėlių ir visi jie taip labai nuvargę ir nuliudę buvo.

Jų pasakojimai darėsi kaskartą vis baisesni, o šešėliai vis dauginosi... ir jų vardas buvo — *varguoliai*.

Tada... pabaigoje... staiga prieš mane atsislojo koks tai šešėlis jaunikišio išvaizdoje, dailus, drąsus, išbalęs, bet rimto veido, juodais ilgais plaukais, dideliomis juodomis akimis... — Nesibijok — aš esmi genijus, — prabilo jis ir mane ir malonumo kibirkštis blykstelėjo jo didelėse, juodose, išmintingose akyse.

Ir jis pasakojo... — „Ką tik dabar aš skridau per vieną didelį žemės plotą ir žiūrėjau kas ten darėsi. Nuo vieno kalno ligi kito, aš bėgau, nuo jūrės ligi kitos, nuo vieno vandenyno ligi kito... Ir mačiau, kaip gyvenimą ravėjo... Taip; nesistebėk — gyvenimas... tečiau... esti raviamas... Rodos, lyg kad mano talentu apdovanotiems ten, gyvenime, jau nebeuori duoti daugiau vietos. Kiekvienas, katra tiktai aš palytėjau savo visųgeriausią dovana, tuojuos tą išrauna ir išmeta iš gyvenimo... Tiktai niekšai, niekingi gaivalai pasilieka nepaliestais... Pulkais vaikščioja aplink žmonės žemais kasdieniais tikais ir visiems reikia lenkti savo sprandus prieš tai... Kas didis, tą — *Tamsybės Guolins!* Jų užmanymai tampa nužavinti... ju šviesos spindulys apvilktas tamsa... jų didybė, — pakirsta... Jų gyvenimas pilnos didios kasdieniniai žmoniškais, o *Tamsybės Guolyje*, — pilnas prikimštas mano apdovanotųjų... Gal tu manai, kad tu vienas čia esi... tu, kurio užkastą talentą apraudos Tėvynės sunys?... Ne... Po dešinės tau sėdi koks tai žmogus... tai dainius, vienas iš tų, kurių prakilnumas jau aplėkė visą pasaulį ir prieš kurių genijų klauptis visos pasaulio tautos... Bet tai dar ne viskas... Po kairės yra vienas mano apdovanotas, jaunas žinovų vyras, kuriam buvo lemta išrašti žonijai didelius, dar neištirtus stebuklus. Bet... jį imetė — *Tamsybės Guolin*. Ar girdi tu tuos žingsnius virš savo galvos?... Penki žingsniai pirmyn, penki žingsniai atgal... Ir toliau dar daug yra ir po dešinės ir po kairės nuo tavęs, viršuje ir apačioje, — visos tas akmeninis milžinas pilnas yra tų, kurie neįtilpo tame margame pasaulyje, kurie netilpo tame kasdieniniame gyvenime... Jų prakilnumas buvo jų nelaimė... Ar girdi?... Tai mano apdovanotieji, tai jie įmynė štai tą takelį kietose akmeninėse grindyse, vaikščiodami čia metais, metų dešimtims, šimtmečiais, amžiais... tai jie, mano apdovanotieji... Ten, lauke, gyvenimas yra be smegenų, o čia štai tas akmeninis milžinas yra lyg koksai gigantiškas galvos kiaušas, pripildytas visųgeriausių žmonių smegenimis... Ar atsimeni Išganytoją? Taipogi ir Jį pilkieji žmoneliai persekiojo... Jis buvo viršneaprasitas, virškasdieninis, viršprakilnus, didis... Ir pilkieji žmoneliai kalė Jį prie kryžiaus... Ir Jis dėl jų buvo bausis, neapkenčiamas, nuodėmingas... Ar girdi?... Ha!... Pats Išganytojas... pats Dievas pilkųjų žmonių buvo neapkenčiamas ir jie jį nužudė... Jei jau tas atsitinka su Dievo sunumi, tai kągi jiems tuomet daryti su žmonių sunais?... „Užmušti!... Užmušti!... Užmušti!...“ taip triumfoja visi pilkieji žmoneliai. „Prakilnios dvasios turi būti panaikintos“, — taip mano pilkieji žmoneliai. *Tamsybės Guolyje* jiems!... Taip pasakojo genijus ir nutilo... Tada... „Bet pilkieji žmoneliai klysta“, — taip sakė jis. „Mano apdovanotuosius jie gali persekioti, bet manęs — negali. Aš eisiu... Ateities vartai jau pusiau atviri... Aš atidarysiu juos ligi galui ir įvesiu į juos savo apdovanotuosius... Ir tai aš padarysiu neužilgo!...“ Jis man pabučiavo į kaktą ir pranyko... Tuomet man užgimė galvoje jaunas, didis susipratimas!

Maksim Gorkij.

Nereikalingo žmogaus gyvenimas.

Vertė V. K. Račkauskas.

(Tąsa.)

— Šikštuolis Raspopovas! — skelbė Anatolijus.

Pro šalį Jevsiejaus, neužgirstamai traukdamas kojas, šliauzė dailutis ir smailus jo šeimnininkas; jis juokingai raukė nosį, tartum ką nostydamas, greitai krūtė galvą ir, maža ranka mojuodamas, tampė sau barzdą. Tame paveiksle buvo kaž-kas aiškiai pasibjaurėtinio, menko ir juokingo. Jevsiejaus neramumas didinosi, jis gerai žinojo, kad šeimnininkas netoks yra, kaip jį perstato mažas stiklorius.

Perstas šeimnininkus, Anatolijus imdavo išjuokinėti ką nors iš publikos. Užsidegęs, išmislęs pilnas, iki pusiaunakčiui, yt skambalėlis, skambėjo po kiemą jo balsas, visi linksmai ir gerai juokėsi. Kartais jojo žėistas žmogus puldavo jo gandytų, pasikeldavo triukšmas. Jevsiejus atsiduksėdavo.

— Patėmijęs Jevsiejų, Anatolijus ištraukdavo jį už rankos ir kiemo vidurį ir perstydavo publikai.

— Štai jis — cukrus su muilu! Šikštuolis Raspopovo netikras snargliukas! — Ir sukinedamas laibą berniuką ir visas puses, jis dailiai žėrė juokingus, keistus žodžius apie šeimnininką, Rajisą Petrovą ir patį Jevsiejų.

— Leisk! — patylomis prašė jį berniukas, stengdamasi ištrukti iš tvirtų stikloriaus rankų, o pats atydziai klausėsi jo žodžių, norėjo ir stengėsi suprasti jų prasmę, nors aiškiai jautė jų purvinumą. Jei Jevsiejus labiau stengdavosi ištrukti, publika, ypač moteris, nenoromis sakydavo į Anatolijų:

— Paleisk jį... Jų užtarymas kaž-kodėl visados nemaloniai užgandavo Jevsiejų, Anatolijus-gi supykdamo, pradėdavo jį stumdyti ir gnaibyti, mušin kviesdamas. Kai kurie vyrų patarinėdavo:

— Na, susipeškita, katras katrą? Moteris priešindavosi: — Labai čia žingeidu... Nereikia... Ir vėl Jevsiejus jautė tuose žodžiuose kaž-ką nemalonų.

Baigdavosi tuomi, kad Anatolijus su pasibjaurėjimu atstumdamo Jevsiejų į šalį:

— Eik sau, tu žiopy... Sykį, rytmetį, po tokios scenos, Jevsiejus pasitiko Anatolijų kieme su stiklų skrynele ir staiga, pats to nenorėdamas, tarė jam:

— Kam tu mane išjuoki?... Stiklorius dirstelėjo jį ir užklausė:

— O ką? Jevsiejus nemokėjo atsakyti.

— Gal nori mušties? — vėl užklausė Anatolijus. — Eikiva į mūsų daržinę... o jei ne — palauk iki vakarui!

Jis sakė rimtai ir veikliai.

— Ne... aš nenoriu mušties... — tyliai atsakė Jevsiejus.

— Ir nereikia — aš tave išpersiu! — tarė stiklorius ir užtikrinimo dėlei pridėjo: — Butinai išpersiu!

Jevsiejus atsiduksėjo, jis negalėjo suprasti to, vaikėjo. Ir norėdamas suprasti, dar sykį užklausė tyliu balsu:

— Aš sakau — už ką tu juokiesi iš manęs? Anatolijui, tur-but, pasidarė nei šis nei tas, jis mirktelėjo savo mitriomis akimis, nusišypsojo ir staiga rusčiai sušuko:

— Eik po vėlniais! Ko prisikabinai? Kad aš tave trenksiu... Jevsiejus greitai nubėgo krautavėn ir visą dieną jautė širdyje skriaudą, kurios jis neužstarnavo. Ji vienok nepertraukė jo pagarbos prie Anatolijaus, bet privertė bėgti iš kiemo, kaip tik Anatolijus jį užtėmydavo. Ir jis prašalino stikloriuką iš savo svajonių rinkinio...

Netrukus po tam nevykusiam bandymui prisitarti prie žmogaus, naktį, prikėlė jį balsai šeimnininko kambario. Jis pasiklausė — ten buvo Rajisa Petrovna. Jis norėjo geriau persitikrinti, tyliai tad pasikėlė, priėjo prie visai uždarytų durų ir pridėjo akį prie skilutės spynoje.

Jo apmigusią akį visų pirmu užgavo žvakės liepsna ir apjakino. Paskui pamatė jis ant juodo suolo didelį iškilusį moteriškės kūną. Ji gulėjo aukštie nalka, visa nuoga ir, užmetusi sau ant krūtų plaukus, palengvėlio pynė kasą ilgais savo pirštais. Ant balto moteriškės kūno drebėjo liepsnos spinduliai ir tas kūnas, švarus ir skaiustus, atrodė lengvum, tar-tum debesy; jis judėjo, alsavo. Tas buvo labai gražu. Ji kaž-ką sakė, bet žodžių jis negirdėjo, tik balsą dainuojantį, nuvargusį ir dailų. Šeimnininkas naktiniuose rubuos sėdėjo ant kedės pas suolą ir pylė vėlytėmydavo, kad šeimnininkas nemokėdavo už tas kny-ną į stiklinę; ranka jo drebėjo ir žilų plaukų kuokstelė ant pasmakrio taip-gi drebėjo. Akinus jis buvo nusi-

ėmęs ir veidas atrodė bjaurum.

— Taip, taip, taip, — sakė jis, — mat, kokia tu... Jevsiejus pasitraukė nuo durų, atgulė guolyu ir pamislėjo:

— Apsivedė... Jam pasidarė gaila Rajisos Petrovnos užtai, kad ji ištekėjo už žmogaus, kuris kalbėdavo apie ją blogai, ir užtai, kad jai, tur-but, labai šalta gulėti nuogai ant oda apmušto suolo. Pašoko jo galvoje negera mįslis, bet ji patvirtino senio žodžius apie Rajisą, ir Jevsiejus bailiai pavarė į šalį tą mįslį.

Vakare, ant rytojaus, Rajisa Petrovna, kaip visados įnešė vakarienių ir paprastu balsu tarė:

— Aš išeinu... Ir taip-pat paprastu, šaltu ir sausu balso, kaip visados, kalbėjo su ja šeimnininkas. Perėjo kelios dienos bet jūdviųjį atsinešimas prie viens kito nei kiek neatsimainė. Jevsiejus ėmė mįslyti, kad nuogą moterį jis matė sapne, jis labai nenorėjo tikėti šeimnininko pasakojimui apie Rajisą Petrovną.

Sykį, netikėtai ir nereikalingai, atsidaldė dėdė Petras. Jis pražilo, susiraukė, žemesnis pasidarė.

— O aš — pradedu apjakti, našlaiti! — sakė jis, balsiai sėbdomas arbatą iš bludelio ir šypsodamas savo drėgnomis akimis. — Dirbti jau nebegalini ir reiškia, reikia eiti ubagautų. Su Jaska negaliu sutikti — miestan nori... Neleisi — išbėgs... Jis — tokio budo.

Viskas, ką pasakojo kalvis, buvo liudna ir sunku klausyti. Dėdė pasidarė tartum kvalesnis, žiūrėjo, kaip ir kuomi kaltas ir Jevsiejiui buvo nemalonu ir gėda už jį prieš šeimnininką. Kuomet dėdė rengėsi eiti, Jevsiejus įbruko jam į delną tris rublius ir nu-džiugęs išlydėjo jį.

Jisai, kaip ir pirmiaus, visai stengėsi įtikti senini, bet bijojosi su juo susitikti. Knygų krautvė visados berniuko mintyje sukeldavo neiškų savo panašumą į kapines, kur dikčiai numirusių daiktų sukrauta. Visos knygos buvo išdraikytos, supelėję ir išgiulptos, kvepėjo kartum apipuvusiu kvapu. Pirkdavo jas mažai, iš to Jevsiejus nei nesistebėjo; bet šeimnininko atsinešimas į pirkėjus ir knygas labai užgandavo jo žingeidumą.

Budavo taip: senis ima į rankas knygą, atsargiai skleidžia jos senus lapus, tamsiais pirštukais glosto apdarą, lenkia galvelę, tyliai šaiposi ir rodosi tuokart, kad jis myli knygą, tartum gyvą daiktą, žaidžia su ja, yt su kate, ar su šunyčiu. Skaitydamas, jis, kaip ir dėdė Petras su žaidro ugnimi, kalbėdavosi su knyga, lupos minkštai ir išjuokiančiai raukėsi ir, galvą lenkdamas, sau vienas murmėjo ir juokėsi.

— Taip, taip... je, eik tu? A-a, štai kas? Che-che... A-ak, drąsa... Suprantu, suprantu... Tas nebus... ne-e... che-che. O!?

Tie keisti žodžiai, su kaž-kuo nesutinkantie šukavimai, baidė ir stebino Jevsiejų, lyg rodė jam slaptingą dvideidiskumą senio gyvenime.

— Tu neskaitai knygų, — tarė sykį šeimnininkas, — ir tai gerai, taip. Nėsa knyga — visados paleistuvystė, paleistuvingo proto kudikiai. Ji viską paliečia, suerzina vaidentuvę, nuvargina ir benaudingai sudrumščia ją. Kitados buvo geros istoriškos knygos, ramių žmonių pasakojimai apie praeitį, o dabar kiekviena knyga nori įkvėpti tau negerus jausmus ir gyvenimą ir nurėdyti žmogų; bet žmogus privalo gyventi slapta ir kunu ir siela, idant apsaugoti save nuo žingeidumo apie velnius ir nuo vaidentuvės, atimandios tikybą... Knyga nekenkia žmogui tiktai senatvėje, kuomet jo paties žmogiškas protas jį apsaugo nuo prasišokimų.

Jevsiejus gerai atmindavo tas kalbas, bet nesu-prasdavo jų; jos nieko jame neprizadindavo, tik patvirtindavo jausmą paslapties, kuri apsupa visą žmogaus gyvenimą.

Parduodant knygą, senis žiūrėdavo į ją su pasi-gailėjimu ir visados tartum apuostydavo pirkėją, kalbėdavo su juo nepaprastai, perbalsiai, greitai, o kartais nuleisdavo balsą iki pašnabzdų, ir jo tamsūs akiečiai stačiai įsiremdavo į pirkėjo veidą. Tankiai, išlydejus studentą, nusipirkusį knygą, jis šaipydavosi, jam išeinant, keistai lingnodavo galvą, sykį-gi net pirštu pagrasino išeinančiam iš krautvės žmogui, mažam, dailiam, su juodais usiniais ant balto veido. Tankiausiai ir daugiausiai pirkdavo knygas studentai ir žmonės kaž-kuo į juos panašūs, kartais ateidavosi seniai, tie ilgai kniedavosi po knygas ir aštriai bardavosi dėlei kainos. Veik kasdieną užeidavo žmogus su kieta skrybele, spugais apaugusia nosia ant skusto, plikiščio ir riebaus veido. Jis vadinosi Dorimedont Lukič, jis nešiojo ant dešinės rankos didelį aukso žiedą, kuomet-gi žaidavo su šeimnininku Sachmatais, tai pusedavo per nosį ir tampydavo sau kairia ranka ausį. Kartais jis taip-gi atnešdavo kaž-kokias knygas ir popierių rišelius, šeimnininkas imdant juos, ir lyg pagirdamas lenkdavo galvą, tyliai žu. Ji kaž-ką sakė, bet žodžių jis negirdėjo, ar statydavo į ker-dainuojantį, nuvargusį ir dailų. Šeimnininkas naktiniuose rubuos sėdėjo ant kedės pas suolą ir pylė vėlytėmydavo, kad šeimnininkas nemokėdavo už tas kny-geles, vienok parduodavo jas.

(Toliaus bus.)

ta partija rinkimuose sarnariai turi balsuoti. Be to manoma esą net ligoje sušalpiną ir posmertinę įvesti. Kaip matote, yra dirbamas labai didelis vežimas. Ateitis parodys, ar mūsų tautiečiai pajėgs aną išvežt. Rodos galėtų.

— Vidurinio Brooklyno lietuviai buvo parengę 21 balan džio prakalbas. Nors buvo daryta įžanga (10 centų), vie nok žmonių prisirinko pilna salė. Kalbėjo: J. Grinius, P. Bukšnaitis, J. Sukys ir Liutkauckas. Prakalbos vidutiniškai nusisekė.

— Vid. Brooklyno koope racija puikiai gyvuoja, ką pa rodo jų apyskaitos. Nuo 7 spalnio, 1908 (nuo kooperaci jos įkurimo) iki 18 balandžio draugija gavo gryno pelno \$739.06. Kapitalo įdeta — viso \$1565.50. Šita trumpu tē skaitlinė turėtų paraginti ir Williamsburgo lietuvius, ku rie savo kooperaciją veria-tve ria ir niekaip nesuranda drą sos įkurti.

Bridgeport, Conn.

Mus mieste lietuvių dikto kas buris. Yra apie keturios draugystės, lietuviška bažny čia ir klebonas kun. L. Vaitis. Draugystės nerengia nei prak albų nei diskusijų nei deba tų, — išrodo, kad jos miega amžinu miegu. Žmonės išrodo dievobaimingi, nekenčia soci jalistų ir jų prakalbų, — dau gelis eina tankiai bažnyčion ir išpažinties. Pertat ir Velykų naktį atsibuvo pamaldos naktį taip, kaip Lietuvoje ir da navatniau, paveizdan: Tu las Ram. ir kiti giedoję bažny cioj ir mergos jam padėjo su tankiais sustojimais. Vienas gieda, o kita sako: „Ne, ne taip“ o vyras atsiliepė: „šia rap!“ J. R. gieda savaip, o K. B. visa gerkle užtraukė „Nuo Veliuonos!“ Degtinę gerė apie bažnyčią ir bažny čioje; kai kurie sumušė savo plėčkas ir degtinę pasilėjo Nesant jokios rodos su girtuok liais kas ten ativedė kunigą, kuris vieną „bedievį“ už krutų nutvėręs papurtė ir neužil go pradėjo rinkti „muitą“. Giesmininkas „nuo veliuonos“ davė \$1.00 ir rašto, nors siulė, bet neėmė.

Ar negeriaus būtų tokias pamaldas visai prašalinus, ką kitataučiai besijuokia.

Skruzdė.

Tev. Myl. Dr-tes reikaluose.

Throop, Pa. Vietinė 35 TMD. kuopa savo susirinki me svarstė, aptarė ir padavė Draugijos narių nuomonei se kančius dalykus: 1) Draugijai dabar gerai stovint reikėtų pamjelyti apie jos ateitį ir ko kius nepermatomus atsitiki mus, kurie neprielankiai galė tų atsiliiepti ant jos išdo. To dėl gerai būtų išskirti išde ne judinamąjį, taip vadinamą „geležinį kapitalą.“ Mūsų kuopa pataria nuo kiekvieno sąnario išskirti tam tikslui po 10 centų. 2) Raštūninkų Šel pimo Fondas prijungti prie

TMD., nes ši Draugija, o ne kas kitas, privalo sukonce n truoti apie save raštūninkus, raštus ir jų išleidimą. 3) Mų sų Draugijai vertėtų paskirti kokią-nors sumą — sakysim \$50 — prigelbėjimui išleisti Kun. Dembskio veikalą „In kvizicija.“ Tokio rašto lietu vių kalboje dar nėra, todėl mūsų literatiškai draugijai ytin priderėtų jo išleidimas paskubinti. Gal tai ne pašel pos ar dovanos pavidale, gal su išlyga, kad autorius už tą dalį sugrąžintų Draugijon kny gomis, bet žums prisidėti bu tinai reikia ir ateinantis sei mas butinai turi apie tai tarti. Kuopos vardu, Vincas Jusevičius.

Szis-tas.

Apvainikuotojo darbai.

Atstatytas dabar nuo ipėdi nystės Serbijos sosto ipėdinis kunigaikštis Jurgis atsižymėjo savo žiauriais darbais; jis mo kinosi Rusijos karo mokyklo se, tai iš dalies pasisavino iš ten oficerių papročius. Porą mėnesių atgal jis liepė keliems kareiviams prasikirsti upėj ėkertį ir išsimaudyti. Tas „išsimaudymas“ labai ne ant sveikatos nuėjo kareiviams — visi persalo ir mirtinai susir go. Noras užgruodyti karei vius prieš karą su Austrija ne pavyko. Porą savaitių atgal kng. Jurgis padarė naują be protystę — nukankino savo tarną Kolakovičių. Štai kaip aprašo nukankintąjį:

Visas kunas buvo mėlynas nuo kumščiaimų ir spardymų Galvoj du dideliu guzu, iš jų verčiasi puliai, kairiojo smilki nio kaulas įlaužtas. Veidas žai zdetas; kairioji akis sunaikin ta; kairiojoj pusėj veido eina šešiolikos ctm. ilgumo žaizda. Kairiojo žando kaulas sulaužy tas, truksta ten kelių dantų. Burnos vidury pilnas sukre šėjusių kraujų. Krutinė įlauž ta; kairieji 9, 10, 11 ir 12 šonkauliai perlaužti. Kairiosios rankos petyj 10 ctm. ilgumo žaizda; delnas tos pačios ran kos kiaurai perkirstas, du pir štu sulaužytu. Pilvas pamė lynavęs, matyt kraujas suplu do ten; spėjama, kad taip atsi tiko nuo spyrimo koja į pilvą ar nuo užgavimo kokiuo buku daiktu.

Abejose kojose žaizdos ir mėlynės. Viduriai kraujais apsiopylę, žarnos visai persi vertę. — Taip aprašė dariu sieji kuno sekciją daktarai.

Karalius norėjo užslėpti tą užmušimą, bet nepavyko. Laikraštis „Zwono“ patalpino tos piktadarybės aprašymą. S-d. partija pakėlė apie tai klausimą skopčinoj (Serbijos parlamente). Po visų kuni gaikščio darbų, po atviros agi tacijos už karą, po užmušimo savo tarno, — nebegalėjo jis toliau pasilikti sosto ipėdiniu.

Daug ir apvainikuoteji pa daro tokių žmogudysečių, tik jos retai aikštėn išeina, o kaip jau išeina, tai nustebina visą pasaulį.

Ir budelį apgavo

Ekaterinburgo advokatų sąjungon kreipėsi prašydamas patarimo totoris Chalidow. girdi, jis buvęs budeliu, t. y. pakardavęs vietiniame kalejį me mirtin pasmerktuosius; už savo „darbą“ suderėjęs po 10 rub. nuo pakartojo; pako rės iš viso 16 žmonių, tai gi jam prigulėję gauti net 160 r. valdžia gi jam teismokėju-i 100 rub., noris dabar 60 rub. iš valdžios išjieskoti. — Daryve nom iki to, kad ir budelis ne besigėdija įvardyti savo ama tą.

P.

Vietines zинios.

— Vietiniai ir aplinkiniai sccijalistai rengia didelę I-mos gegužio demonstraciją, kurio je dalyvaus į 50.000 vyrų ir moterų. Procesija prasidės nuo Rudgers skvero.

— Pereitą nedėdienį užva ziovo pakeliui iš New Yorko į Brooklyną milžiniškas Ring ling brolių cirkas, kuris pra stovės čionai čielą savaitę ir patrauks į Philadelphiaj.

— New Rochele priemies tyj, 197 Washington ave. poli cija užduope netikrų pinigų dirbėjus. Pas juos rado su maniai įtaisytą dirbtuvę, kur dirbo sidabrinius ir popieri nius pinigus ne tik Dėdės Sa mo kišenių skriaudami, bet ir Italiją. Rasta pas juos ga tavų amerikoniškų ir itališkų pinigų apie \$16.000, ir tas vis kas sukonfiskuota, draug su dirbtuvės savininku — dakta ru, inžinierium, chiromantu ir svieto keliautoju Fernandez.

Mūsų žingunė.

Eželis — „Pirma gegužės“ K. Šeštokas — „Ne tik vyrai, bet moterjys ir merginos...“ P. — „Neįvykęs karas“ (lais kas iš Europos). Pr. John son — „Keletas minčių apie mirties bausmę“. J. Janu tis — „Krikščionybė ir socija lizmas“ (kritika raštų). E. Vytis — „Paniekintas social s-tas.“ Šliburis — „Kritikas.“ P. Norkus — „Poezija.“

Krasos dėžutė.

Ežėvini. „Pirma gegužės“ eilutės netilps. Persilpnos. 65 LSS. kuopai. Tai menk niekis, kurio neverta ir taisyt. Taip senai viskas atsitiko ir kelti iš grabo mažus nesusi tikimus — gaila tik vietos laikraštyje.

A. Mikui. Jau menkas buvo užpuolimas, o dar men kesnis dalykas prieš tą teisinties. Atiduokite viską laikui — jįsai geriausias nesutikimų gydytojas.

Apgarsinimai.

Brolei, pas savo! Tikras Lietuviškas DZIEGOR MEISTERIS ir auksorius duoda ši noti jog uždejan krautuve visokiū tavoru, kaip tai: ziedu šilubiniū, su-

suaiziedavimo ir išodintu visokeis akmenais ir diamantais. Visokiū brošku, spilku kaip vyrams teip ir merginoms. Leociugeliu aukšiniu ir pasakuotu ant 10 metų. Užlaikau muzikališkus instrumentus, armoni kus, skripkas, muzikališkus baxus, klernatus ir teip toliaus. Prilaukau visokiū akuliorius dėl visokiū akiū kaipo akulistas praktikavojęs ant to. Esu išsipraktikavojęs per 27 me tus ant taisyimo dziogorėliu, dziogor iu, brošku, spilku ir tt.

JOSEPH MITKO, 254 Grand Str., Brooklyn, N. Y. Telephone: 1588 W Greenpoint.

Norintiems vesti arba lai mingai gyventi jau apsivedu siems, patariama nusipirkti tik ką išėjusią gražią knygelę:

Kaip apsivesti ir laimingai gyventi?

parašytą K. Stkls. Čia yra su lasinėta daugelis ilgėsių ir trumpėsių straipsnelių, minčių, aforizmų ir įnokelių, vis apie ženybinį gyvenimą, kuris iš 1000 lietuvių 999-nius gyvai interesuoja. Kaina visai ne brangi — tik 15 centų. O laikas ją skaityti pats-tas: gavėnia praėjo, kita dar toli.

Pavieniai pirkėjai ir agentai kreipkitės šiuomi adresu:

J. J. Paukštis & Co. 120-124 Grand st. Brooklyn, N. Y.

„BALTRAMIEJAUS NAKTIS“

yra tai pulkus prancuzų romanas. Žingeldys tikėjimo pamatai ir mirštančiųjų ginčai: bedievio ir kataliko. Įdomūs darbai karaliaus, kunigų ir jų paslapčių.

„Balt. Naktis“ stora, didelė knyga. Kunigai draudžia ją skaityti. Kaina 75 cen.

„RAISTAS“ (THE JUNGLE),

versta iš anglų kalbos originalo. Yra tai aprašymas iš Amerikos lietuvių gyve nimo. „Raistas“ taip žingeldi, kad į visas civilizuotas kalbas išversta, todėl jog akiva akva. „RAISTA“ perskaitys busi kaip šešias klisas pabaigęs ir geriau pasaulį bei surėdymą pažinsi, negu daug metų Amerikoje gyvenęs.

Kaina 1 dol. J. Naujokas, Madison Sta. Box 189, New York, N. Y.

Puiki bučernia.

Parsiduoda po No. 276 Wythe ave, Brooklyn, N. Y. Kas nori pigiai įsigyti gražų mėsinyčios biznį, tapa siskubina greitu laiku atsišaukti. Pardavimo priežastis — iškeliamas į kitą vietą.

Sugryžtanti pergalėtojai.

Nuo neatmenamų laikų pergalė tojų sugryžimas buvo apraivščioja mas visos tautos. Kiekvienas sten gėsi parodyti savo meilę ir pasišven timą. Gali būti netinkamu, bet teisinga sulyginus su tuo prasine šančią pirmynėigą Trinerio Ameri koniško Eliksyro Karčiojo Vyno. Jis pergalėjo visus nuduotojus, nes geresnių šitos rūšies vaistų negalima nė vienam padaryti. Jei tas būtų galima, tai tas būtų vėl padaryta tik Trinerio. Jo laboraterijos, po prie žiura mokslininkų yra pavyzdžiū švarumo ir prieinamos kiekvienam. Jo vaistai yra žinomi žmonėms kaipo ištikimos gyduolės visose skilvio, žarnų ir kraujo ligose. Vartok juos

kaip tik valgumas sumenkės ar jau siesi silpnu ir pailsuosi be jokios matomos priežasties. Gaunama ap giekose. Juozapas Trineris, 616-622 So. Ashland ave., Chicago, Ill.

Naujausiai ištirti vaistai.

Plačių sulaukymai ir atgaunimai, nuo pa puczkų epuogų, niežulio, egzemos, keieto pavid alų gyduolės ir gydymo budai Gerianais gyduolė nuo prakaltavimo ir smirdėjimo kojų, atleidimui paliosų kojų, ką Vokietijos armijoje kareiviams vartoja pagal formu. Prof. Brundza Gydymoje yra svarantuos Vaistų ir Miesto tiesę chemijos biure Washingtone, per patį sų vaistų išradėjas su pagerinimu ir dadejimu substancijų visiazkai neuzkankiančių sveikatai ir sistemai; joki ne gali būti pavojaus, tas užtvirtinta mūsų prietega ir esios ezalies įstatymais. Taipgi išsizigime pla ciazis informacijas, kaip sustabdyti ainkimą plau cū ir atauginti ant išpluktos galvos, kaip išsi gdyti ir išankinti plelekanas, papuczkus, de derivines, niežulį, egzema ir kitas odo-akuro ligas, ant knių mas esame specialistais su savo gydolėmis. Bus išsizigta jume išsiazkintimai ir darodami, kaip ezimali tukstancijų išsiazgias. Aprašyk istoriją savo ligos, o ganei visokias rodas dykai. Beto ezios informacijos ir taip kiek vienam reikalingos, todėl lin-ėtinai, kad jos ras tųsi koznarne name, apsaugotų žmones nuo ap gavių ir succedytų szimtus dolerjū. Mųq biuras su krautuve atdaras nuo 10 rytu iki 8 vakare kozną diena. Visomis ezventomis dianois uzdaryta. Atsilkite ir raszkyte umai įskaidmi dycentinę stampa ant išsizintimo viso kų rodų. Prof. J. M. Brundza & Co. 990 Broadway, B'klyn, New York.

Advertisement for W. F. SEVERA CO. featuring 'Nuo Visokiu Odos Ligu.' and 'SEVEROS KRAUJO VALYTOJAS.' The ad includes a testimonial, product description, and contact information for the company in Cedar Rapids, Iowa.

Knygu Katalogas.

Adomas Mickėvicia (1798-1867). Jo gyvenimas, raštai ir darbai. Parašė A. J. Daubaras. Plymouth, Pa. 1902, p. 40 15c
Ar socialistas gali but kataliku? Societiams ir draugams darbininkams. Parašė Žmogus. Plymouth, Pa. 1900, p. 22 10c
Augis darbininkų judėjimo Lietuvoje. Ši knygelė aprašo darbininkų judėjimą ir visokius sukilimus. Naudinga perskaityti kiekvienam. Parašė A. Lietuvis ir N. N. Plymouth, Pa., 1900, p. 58 15c
Apuoko Sappal. Čionai yra rinkinėlis liū pavelsklių iš gyvenimo: Laipeniai, Po mirties, Kietasprandis. Parašė juos gabus fejleton rašėjas Šilburis. Jo pavelskliū aštriai siektelė visus opiausius gyvenimo apsirėikimus. Vietomis reikia verk, vietomis juoktis. Parašyta labai aiškioje kalboj, kad ir mažai mokantis lengvai skaito. Brooklyn, N. Y. pusi. 15c
Herbertas Spenceris. Trumpa perzvalga jo filozofijos. Parašė Krapotkinas. Vertė Dr. J. Šilupas. Plymouth, Pa., 1904, pusi. 39 15c
Idėja ant mėšlyno. Apsaka mūsų dienų. Aukauja broliams lietuviams. Musė Plymouth, Pa. 1900, pusi. 64 10c
Istorija apie gražią Katriuką ir jos visokius atsitikimus. Antra laida. Plymouth, Pa. 1901, pusi. 32 10c
Išgruovimas Kauno Pilies (1352. m). Dramatas keturiuose apsirėikimuose. Iš Lietuvos dejuj. Parašė Aleksandras Fromas (Gužutis). Antra laida. Plymouth, Pa. 1906, pusi. 85 20c
Iš po budelio kalavijo ir Kajimas. Dvi apsakos. Parašė M. Černeda. Vertė V. Stagaras. Plymouth, Pa. 1904, p. 256 50c
Iš bažnyčios istorij. Kiekvienam verta perskaityt. Parašė A. D. Plymouth, Pa. 1906, pusi. 16 10c
Istorija Septynių Mokintojų. Akvy skaitymai. Išleidimas trečias. Plymouth, Pa. 1904, pusi. 158 50c
Iš kur atsiranda nusidėjėliai? Socijologiskas piesinys. Knyguteje trumpai ir aiškiai parodo, iš kur mūsų laikuose gimsta įvairūs prasidėjėliai ir nedoreliai ir ką su jais turi draugija daryt. Čia yra plačiai medegos diskusijoms. Parašė A. J. Brooklyn, N. Y. 1908, pusi. 22 10c
Itekmė Socijaliskų Sanijų, ant visų kulturos šakų. Ši knygelė perskaičius galima daug pasimokint. Vokiškai parašė J. Stern, Lietuviškai vertė J. Šildaras. Plymouth, Pa. 1898, pusi. 94 15c
Juozas Arch. Societis-deputatas Anglijoje. Ši knygelė vertė kiekvienam perskaityt. Parašė A. D. Plymouth, Pa. 1905, pusi. 18 10c
Eglė Žalčių Karalienė. Dramatas penkiuose apsirėikimuose. Parašyta iš mitologiško senovės lietuvi padavimo. Parašė Aleksandras Fromas (Gužutis). Antra laida. Plymouth, Pa. 1906, pusi. 56 10c
Gyvenimas Genavaitės. Pamokinantai ir labai sujudinantai apysaka iš senovės laikų. Antra laida. Plymouth, Pa. 1906, pusi. 225 50c
Girtokijų Adnos. Antra laida. Brooklyn, N. Y., 1908, pusi. 16 10c
Gudri Našlė. Juokazaisė dviejose veikmėse. Paimta iš tikro atsitikimo Lietuvoje. Šita knygutė perstato gana juokingioje formoj, kaip viena ukininkė mėsė savo gudrumu savo gerą jaunikį ir kas iš to paskui išėjo. Labai lengva perstait teatr mylėtojams. Parašė Aleksandras Fromas (Gužutis). Su autoriaus paveikslu. Brooklyn, N. Y. 1908, pusi. 40 15c
Graudų Verksmai. Arba pasibudinimas prie apsilėjimo kančios Viešpaties Jezaus Kristaus. 10c
Kabalas. Tarpinanti savyje 100 visokių užminimų ir ant jų reikalaujančius atsakymus. Plymouth, Pa. 1894, 10c
Kėkštų Simas. Graži apysaka iš Lietuvos ukininkų gyvenimo. Parašė Mėnaitis. Antra laida. Plymouth, Pa. 1906, pusi. 26 10c
Knygelė dėl lietuviskų kareivij Amerikoje. Parašė Lietuvos Kareivis. Plymouth, Pa., 1894, pusi. 32 10c
Kunigija ir svietiška valdžia. (Margi piesiniai). Sutašė ir apgarsino P. Medekis. Antra laida. Brooklyn, N. Y. 1908, pusi. 47 15c
Kur mūsų išganymas? (Iš visur surinkta medega mūsų programoj). Muno drągamus. P. Daujotas. Labai akvyi aprašymai. Plymouth, Pa. 1902, pusi. 119 25c
Kainas. Misterija Byrono parašyta. Trijuose aktuose. Vertė Dr. V. Kudirka. Plymouth, Pa. 1903, pusi. 120 25c
Kaip Sicilijos kaimiečiai korejo už savo tiesas. Labai puiki apysaka. Parašė Kiri iš M. Plymouth, Pa. 1905, p. 24 19c
Laima ir planetos. Knygelė tinkanti jaunomėms perleidimui smagaus laiko. Iš jos galima išpti savo laime, ar nelaimę ar myli ji mergelė, ar ja vaikinas. Antra laida. Plymouth, Pa. 1899, pusi. 47 25c
Lietuviškos dainos iš visur surinktos. Yra tai rankius iš 400 visokių dainų, kurios yra paskirstytos ant 13 dalių: Tėvytiškos dainos, Pasakioskos dainos, Mitologiskos ir seniausios dainos, Dainos apie girtybę, Meliškos dainos, Juokaus dainos, Kariskos dainos, Dainos iš baudžiavos gadynių, Našlaiči dainos, Raudos dainos, Visokios dainos. Plymouth, Pa., 1893, pusi. 496 22.00
Apdaryta 22.50
Lietuvos Istorija. Simano Daukanto. Nuo Gedimino D. L. K. iki Liublino unijai, Knyga II. Plymouth, Pa. 1897, pusi. 531 11.50
Apdaryta 12.25
Lietuvos Istorija. Simano Daukanto. Nuo Gedimino D. L. K. iki Liublino unijai, Knyga I. Plymouth, Pa. 1897, pusi. 531 11.50
Apdaryta 12.25
Abidvi prie kruvai drutu apdaru 84.00
Lietuvių Tauta. Senovėje ir šidien. Aprašo apie lietuvių praeitį. Kiekvienam lietuviui yra naudinga apie tai žinoti. Parašė J. Šilupas M. D. Tomas I. Plymouth, Pa., 1904, pusi. 464 11.50
Tomas II, pusi. 564 11.75
Abu tomai 23.25
Našlaitė. Apsaka eilėse, labai naudinga ir užimanti knygelė. Parašė M. Plymouth, Pa. 1905, pusi. 15 10c
Pavelskiai. Dvi puikios apsakos, gana užimantis pasakaityt. Parašė Zemanas. Plymouth, Pa. 1899, pusi. 102 15c

Mythal, pasakos ir legendos Žemaitij. Surinkti ir išleisti per D-rą Edm. Veckenstedtą, vyresnijį senoviskų kalbų mokytoją prie Nikolajaus gimnazijos Liepojojė (Kursė). Yra tai akvyiausios ir juokingiausios senoviskos pasakos apie visokius stebuklius ir prajovus, apie darbų gerų ir pikty dvasių, apie Laumes, Laimės, Raganas, Vilkalokus ir tt. Lietuviškai išgulde J. Šilupas M. D. Plymouth, Pa., 1897, pusi. 190 50c
Mūsų dieles. Per ką Lietuva kenčia ir kas vargina lietuvius. Parašė Žmogus. Plymouth, Pa., 1901, pusi. 31 10c
Mokslinčius Tvardaukas. Apsaka iš žmonių adavimų, kaip Tvardauko tėva užpuolė žmogžudžiai ir kas iš to išėjo. Lenkiškai parašė J. I. Kraszewski Lietuviškai išgulde F. M. Dvi daly. Plymouth, Pa. 1905 pusi. 174 50c
Parsidavimas ir Pelnas. Iš prietikių Prusų Lietuvoje, Pagal A. Świętochowski. Kaip vienas lietuvis atėjis iš Did. Lietuvos atsidavė vokiečiams, net pavardę ir tikėjimą permainė ir paskui išvarė jį. Parašė Žmogus. Plymouth, Pa. 1901, pusi. 81 25c
Pasikalbėjimai apie dangų ir žemę. Labai akvy knygelė, su 15 pavelsklių. Vertė iš svetimų kalbų. P. A. Plymouth, Pa., pusi. 81 25c
Palemonas ir Giržduta. Apsaka eilėse, iš senovės gyvenimo pagal žmonių pasakų, senovės tikėjimų ir savo fantazijos. Parašė M. D. S. Plymouth, Pa., 1904, pusi. 72 20c
Puota—Nusiktas žiedas. Vaizdeliai iš gyvenimo. Du labai puikus apskaitymai. Parašė Bijunas. Plymouth, Pa. 1902, pusi. 32 10c
Pagieža—Juris Durnelis. Dvi labai puikios apsakos iš gyvenimo. Kiekvienam primoms pasakaityt. Lenkiškai parašė Brolis. Lietuviškai išgulde Vincas Kudirka. Plymouth, Pa. 1902, pusi. 90 25c
Popieros Gromatomas rašt. Gausnami visokių skyriaus, su malonioms dainėms ir visokiais aprašymais tuzinus su kopertais 25c
Sausio Devinta. Šioje knygutėje yra plačiai aprašyta apie Petrapilės darbininkų sukilimą arba „Raudonųjų Nedėdienį“; kaip išbadėję minios ejo maldauti nuo caro darbo ar duonos, o jis išdėdė kariūnėms ir tukstančius išsūdė. Gana lengvas ir graudus pasakojimas. Parašė Maksim Gorky. Vertė F. M. Brooklyn, N. Y. 1908, pusi. 40 15c
Užsitanavik ant to gerai. Arba apsilėjimai apie keturis daiktus paskutinius, skaitymus graudus ir juokingas. Lenkiškai parašė J. V. Nera. Lietuviškon kalbon versta. Plymouth, Pa. 1886 pusi. 150 15c
Vilius Tell. Drama penkiuose aktuose Yra tai geriausias veikalas, parašytas garsaus vokiško poeto Schiller. Dramatiškoj formoj parašyta čia kova už neprigulmę šveicarij su Austrijos jungu; darbai šveicarijos patrijoj, tarp kurių svarbiausiu buvo Vilius Tell. Lietuviškai vertė Vincas Kapsas, Plymouth Pa. 1899, pusi. 152 30c
Vargdieniai. Apsaka iš tikrų atsitikimų penktos ir šeštos dešimties 19-tojo šimtmėso. Su autoriaus paveikslu. Šioje knygutėje aprašo apie baudžiavos laikus Lietuvoje, kaip ponai žmones plakė apie Lietuvos ubagų gyvenimą ir jų puotas, apie žydų gudrybes ir tt. Ši knygelė didė akvy, vietomis juokinga, o vietomis liudna. Parašė Aleksandras Fromas (Gužutis). Plymouth, Pa. 1906, pusi. 187 50c
Valkata. Gražus paveikslėlis, paimtas iš kaimo mergaičių gyvenimo. Kaip mergaitė tėvo praeikta, išėjo į miestus, pateko į suvadiotojų nagus, pražudė savo gyvenimą ir pati nusidūdė. Pamokinimas tėvams. Iš latviško vertė J. Pleiry. Brooklyn, N. Y. 1908, 10c
Vytauto Prisiekta. Paveikslas reikiška tų valanda, kada kryžikai griebė 16-tą balandžio 1362 mete Kauno pilį. Tolyč, anapus Nemuno, veržias liepsnos ir dumai nuo gaisruojančių drutvietės gruvėsių. Aplink jį susitelkė tėvūnai, vyčiai ir vaidilūčiai. Vytautas gimė 1344 m., mirė 1400 m.; paveikslas perstato jį 18 metų jaunučiu; viešpatavo nuo 1392 iki 1400 m. Iš keturių tukstančių apgyvendij Kauno pilies išliko gyvi tik 36 vyrų. Vytautas išpildė savo prisieką 15 liepos 1410 m. ant Žalgirės ir Egiekainio laukų, paguldes 40 tukstančių kryžyokų su Didžioju jų Mistru. Paveikslas didumas 274x214. Prekė 35c
„Vienybė Lietuvnikų“. Rankius, galima gauti nuo išleidimo 1890 metų iki 1899, knygos formoje. Prekė 33.00
Nuo 1899 metų iki 1903 „ 33.00
Nuo 1903 metų iki 1908 „ 22.50
Šitas paminėtas laikraštis, arba rankius kuris yra nuo seniai surinktas ir užlaikomas, jame galima rast visokių skaitymų, apie ką tik panorsai tai jame rasi, kurie malonit turēt tai ligai nelaukit.
Žemij Dulkės. Apsaka iš mūsų gadynės Lietuvoje. Parašyta M. Radzeviciūtės. Su autorės paveikslu. Plymouth, Pa. 1901, pusi. 226 50c
Ženybos Palkij Miko. Kaip jam nemėta su ženyboms atsitiko, iš lenkiškos kalbos vertė V. K. Plymouth, Pa. 1896, pusi. 10 (didelio formato) 10c
Žmogus. J. Akuratero apysaka, iš latviškos vertė J. Baniulis. Plymouth, Pa. 1907, pusi. 40 15c

Geriausias Linimentas arba PAIN EXPELLERIS ant svieto nuo visokių GALVOS skaudėjimų, KAULŲ, PERSALIMO, REUMATIZMO, STRENU SOPES, SAUSGELŲ, KAKLO, GALVOS SUKIMO IR DIEGLIŲ. Jeigu nori ligoje ir nelaimėje pasigelbėti, neįieskok rodos pas kokius nemokitus žydėlius ar kryžyokus savo priepoly, bet kreipkis arba tiesiai parašyk pas savo locnų vrientautį, reikalaudamas tikrų grynių ir gydančių vaistų—pas ALBERTA G. GROBLEVSKI, Plymouth, Pa.
garsų dirbėją „Lenkiškų ir Lietuviškų gyduolių“, o persitikrinsi, kad neišskleisi veltui ir ant apgavysčių savo sunkiai uždirbtu centu. Turime gyduoles nuo visokių liū, kokios tikrai randasi ant svieto taip del senų žmonių, kaip del kugikių, vyrų ir moterų. „Lenkiškai—Lietuviškai“ vaistai iau tukstančius padarė sveikais — išgydys ir Tavę! Ypatinai SLAPTAS ligas gydome ir gilioje slaptoje užlaikome, kaip kunigas išpažintį. Delto jeigu trokšti tikros gydytojaus pagalbos, aprašyk savo negerovę, aiškiai ir su smulkmenomis, pridėk 2 centu ant atsakymo laišku, o niekuomet to nesigailėsi. Adrisuok: Albertas G. Groblewskis Cor. Elm and Main Sts. Plymouth, Pa.

DIDZIAUSIA IR SENIAUSIA LIETUVISKA AGENTURA
PARDUODA ŠIFKORTES ir SIUNČIA PINIGUS.
Ofisas 120-124 Grand Street, BROOKLYN, N. Y.
Ofisas 224 E. Main Street, PLYMOUTH, PA.
PINIGU SIUNTIMAS. Siunčia pinigus į visas svieto dalis, saugiai, greitai ir pagal tos dienos kursą. Norinti siųsti pinigus į krajų savo gimimems arba pažįstamiems — siųsk juos per mūsų ofisą, o greičiausiai ir saugiausiai nueis, ir ne vien vietiniai, bet ir iš kitų kraštų per čia pinigus siunčia, todėl kad per čia siunčiamai pinigai greičiausiai nueina. ŠIFKORTES. Čia galima gauti šifkortes ant visų geriausių linijų ir greičiausių laivų ir kur tik nori išvažiuoti ar atvažiuoti. Šifkortei prekės čia tokios pat kaip ir pačių kompanijų ofisuose. Čia ir tikietus ant geležinkelij galima gauti iš New Yorko į pietines ir yakarines valstijas. Gyvenanti kituose miestuose teip-pat čia gali viską gauti per susirašymą, kaip to: šifkortes ir pinigų pasiuntimą. DIDZIAUSIA KRAUTUVĖ KNYGŲ. Čia galima gauti visokias lietuviskas knygas, kokios tik yra išėję iš po spaudos, kaip svietiškas teip-pat ir maldų knygas. Rašydami su bent kokiais reikalais visada adresuokite šiteip: J. J. Pauksztis ir K. Brazys, 120-124 Grand Street, Brooklyn, N. Y. 224 E. Main Street, Plymouth, Pa.

MONUS
Knyga, aprašanti kaip padaryti 63 monus be aparatų ir ypatingo mokslo. Prekė 50c. Pinigus siųsti Money Or. JONAS HILGAUDAS 3312 S. Halstead St., Chicago.

Išėjo iš po spaudos VILNIAUS KALENDORIUS 1909.
Apart pilnų kalendorinių žinių ir rodyklių telpa daug gražių straipsnių, kaip ya: Vincas Kudirka, jo gyvenimas ir veikimas (su paveikslu). St. Š. — Mūsų atstovai dumoje (su pgyveikslais). A-a — Oro stebuklai. Br. Liesis iš N. A. Rubakino. — Pasaulij nėra linksmų valandų, Nuskausta Mergelė, Kur gražiausiai, Tykųs, tykųs vakarėliai, Kvietkus graženiusios — Jovaro eilės (su rašytojo paveikslu). — Nuliudęs einu aš per mišką (eilės iš Heine) Juozas B. — Stebuklai (paveikslėlis) Zemaite. — Grudas, kaip veltos kiaušinis (iš grapo L. Tolstojaus) J. B-nis. — Vienias, apysakėlė. J. — Neįjauti jvrai (Nekrasovo eilės) J. Bijunėlis. — Elegija (Lermontovo) Berzelis Soyri-nėlis. — Kaip apsiėiti su bitėmis. — Jonui J-aičiui (eilės) J. B-s. — Arklių užandės (gelažionis) ir inosės. Gyvulių gdytojas Veitas. — Naujos akėčios. Jaunas Ukininkas. — Keli žodžiai apie Valstybės Dumą. Andrius Bulota. — Patarimai. — Mūsų draugijų adresai. — Pačta, prekymečiai, ir tt. — Apskelbimai.
KALENDORIAUS KAINA 25c.
Užsimokantįs už „Vien. L.“ šiems metams gauna ta puiku kalendoriu DOVANAI.
SKAITYK O ZINOSI VISKA.
Jagu neturi mano katalogą rašyk šendien o apturėsi geresių armonikų, skripkų klernetų, trubų, koncertinių ir daugybę kitokių muzikaliskų instrumentų. Cisto aukso 14 K. Šilubinių žiedų, dzigorių, lenčiųgų, spilkų, kolcikų, kompasų akšintų ir paauksuotų, gerų britvų, visokių skriaus drukavojimo masynukų, albumų portretam, revolverių, šaudyklų, guminių lieterių, adresam pečių, istorikų ir maldaknygų kokiu tik randasi lietuviškol kalbų, gražių popierų del rašimo gramatų su puikiais apskaitymais ir dainoms su drukuotais oplink konvertais tuzinus uz 25c 5 tuzinai uz \$1.00, 1000 uz \$6.00. Lietuviška biblija arba šventas raštas seno ir naujo testamento lietuviškom lieterom puasap. 1127 drucei abdar-ryta, prekė su prisistintumu \$3.00. Elektrikinis žiedas nuo romatizmo, sudrūtinimo kuno, atgalvinimo kraujo, sutaisimo neruru ir daugybę kito kitių ligų. Tukstančiai žmonių dėkavoja už išgydyma, 14 K. pasaukuotas ant 20 metų prekė \$3.00, prasto \$1.00. Prisiųskite savo tikrą adresą ir už 5c. markę o apturėsi sio mēto katalogą dykal su 450 paveikslais ir 1000 naudingų daiktų. Stornikam, agentam ir pediorlam parduodu visokius tavorus labai pigiai. Reikalaudami viska pas ukra lietuvi gausite, teisingus tavorus. Adresuokite: K. WILKEWICH, 112 Grand St, Brooklyn, N. Y.

VIENYBES LIETUVNIKŪ AGENTURA
W Sarpalius, Alden, Pa. Baltimore, Md. 521 W. Baltimore st. P. F. Fomeckas 635 W. Lombard st. Brooklyn, N. Y. E. Fromas, 73 Grand St. T. Jarmala, 217 Berry St. Cambridgeport, Mass. S. Griz, 541 Main St. P. Barkevičius, 719 Main St. Chicago, Ill. Jos. Valmeris 168 W. 18-th st. P. M. Kaitis, 221 Wabansia Ave. M. M. Juška, 1289 W 22 st. Elhsabeth, N. J. Dom. Boezkus, 211 1-st St. E. St. Louis, Ill. K. J. Baranaukas 452 Collinsville ave. Easton, Pa. Feliksas Raulynaitis, Box 106 Montello, Mass. B. P. Miškinis, Box 124 Newark, N. J. V. Ambrazevičia, 178 Ferry st. New Britain, Conn. M. J. Czeponis, 21 Pleasant St. J. M. Žeika, 28 Connerton st. New York. J. M. Daniellius, 451 W. 19-st Naugatuck, Conn. A. Levandaukas, Pittsburg, Pa. J. G. Miliaucekas, % Union Saving Bank. Scranton, Pa. J. Petrikis, 1514 Ross Ave. So. Boston, Mass. N. Gendrolis, 224 Athens St. Shenandoah, Pa. J. Rudminas, 236 N. West st. Turners Falls, Mass. K. P. Szimkonis, box 671 Waterbury, Conn. J. Zementaukas, 39 W. Porter St. Worcester, Mass. Chas. Zemaitis, 45 Ward st.
KELIAUJANTI AGENTAI
J. Stasiulevičius V. K. Račkauckas.
Lietuvių Moterų Progresyvisko Susivienijimo
Komiteto Adresai:
Sekretorė:—K. A. Gilbaitienė, 1514 Ross ave., Scranton, P. Finansų Sekretorė:—Marė Olyta, 124 Cherry st., Shenandoah, P. Išdininke:—P. Stankuvienė, 1112 Blake ave., Brooklyn, N. Y. Narė Pil. Kom.—M. M. Rice, General Delivery, New York, N. Y.

NAUJAS KATALOGAS
koko nebuvo lietuviškoj kalboj, bus kožnam prisigstas ant pareikalavimo kuris prisius 10 c. markėms. Tame kataloge telpa aprašymai, apie Elektriskų Krutančių paveikslų mašiną, magiškas lempas, štukas, visokių gatunkių knygas ir tt. Kas nusipirks naują juokingų dainų knygelę "Dainų Vainikėlis" kurios prekė 25 cent. tam prisigisime katalogą dykal. Reikalaujame gerų agentų pardavinėjimui mus tavory po miestus ir miestelius. Adresuokite: GEO. A. PUPAUSKY & Co., 1112 S. LEAVITT ST. CHICAGO, ILL.
Daktaras A. Zajackowski
Buvėjis viršininkas ligonbučio po vardu „Jezaus Kudikių“, Varšavoje. 103 S. 2-nd Brooklyn, N. Y. ir Berry st., Valandos: nuo 9-10 ryte, 1-2 po piet., 6-8 vak.
J ir K Broliai Abraičiai,
Visiems žinomi jau 22 metal biznįje. Laiko puikų Salijun visokių gerimų, kaip to, skanus Alus gardi Arielka vi sokis Vynas ir kvepenit Cigarai. Laiko arklius ir visokius vežimus del kraustimo į kurįr kas tik pareikalauja, Reikale kreipkitės pas savo lietuvius J. ir K. BROLIUS ABRAIČIUS, 298 Bedford Ave. Brooklyn, N. Y. Tel. 2334 Greenpoint.
PUIKIAUSIA VIETA LIETUVIAMS pas PETRA A. DRAUGELI.
Skanus alus, gardi ariekla, eilus, visokis vynas, krepenit cigarai, ir puikūs užkandžiai. Salė del mitingų ir reselijų. Nepamirskit šios atsakaučianios vietos, o busit užganėdinti. 73 GRAND STR. BROOKLYN, N. Y. Palei Wythe Ave.

Old Phone 293-R. New P. ne 1500-R
Lietuviškas Graborius,
Fr. Kavaliauskas,
 Karietos Laidotuvėms, Vesi-
 lioms ir Krikštynkams.
 57 Cor. Hazle & Stanton st.,
 Wilkes-Barre, Pa.

PIRMAS LIETUVIŠKAS
Fotografistas ir Maliorius
VISOKIŲ ABROŽŲ.
 — Darba —
 atlieku puikiai už priei-
 namą prekę.
 Kogeriausiu darau nau-
 jas skripkas ir taisau.
G. BENSON,
 328 Bedford ave. BROOKLYN,
 N. Y.
 (tarpe So. 2 nd ir 3 rd st.,
 du bloki nuo Grand st.)
 Galerija atidara nuo 8 ryto iki 6 val. vakare.
 Udarininkas ir Subatomis iki 9 val. vakare.

Naujas Tel. 1005. Senas Tel. 578M
Dr. Albertas Kauffman
 Gydytojas iš seno krajaus.
Specialistas nuo visokių
ligų.
 Gydo net labiausiai užsiženėjusias vyrų,
 moterų ir kūdikių ligas.
 Galima sėsišnekti lietuviškai, len-
 kiškai, rusiškai, vokiškai ir slaviskai.
VALANDOS PRIĖMIŲ.
 nuo 8 iki 10 ryto, nuo 2 iki 4 po piet
 nuo 7 iki 9 vakare.
 No. 51 N. Washington street
 Wilkes-Barre, Pa.

PRETELAI LIETUVIAI
 12 dideliu ir 12 mažu.
PROKŲ \$10 už butką. Prekes apmokama
 H. B. ROSENSON,
 317-319 Grand St.,
 Brooklyn, N. Y.
 Telefonas, 1128 W. 4th St.

GERIAUSIA UŽEIGA PAS
VINČĄ ŽARSKĮ.
 Laikau puikioje vietoje Salina, už
 laikan skaniausias gerimus, Aly, Ariel-
 kų, visokių Vynų ir krepenčius Cigarus.
 Lietuviai nepamirškite atsilankyti pas
 savo tautietį po Numeriu
111 Wythe Ave.
Brooklyn, N. Y.

Jonas S. Lopatto,
 Attorney and Counselor-at-Law (Lietu-
 vų advokatas pabalgis Pennsylvaniajos
 Universiteta), užsima varymu proų vi-
 sose telmsuose.
 Offiss rumose 47-48-49 Bennett
 Building, kampo Public Square ir North
 Main Street, WILKES-BARRE PA.
 Telefonas naujas Offiso 37
 „ Residencijos 1284-R.

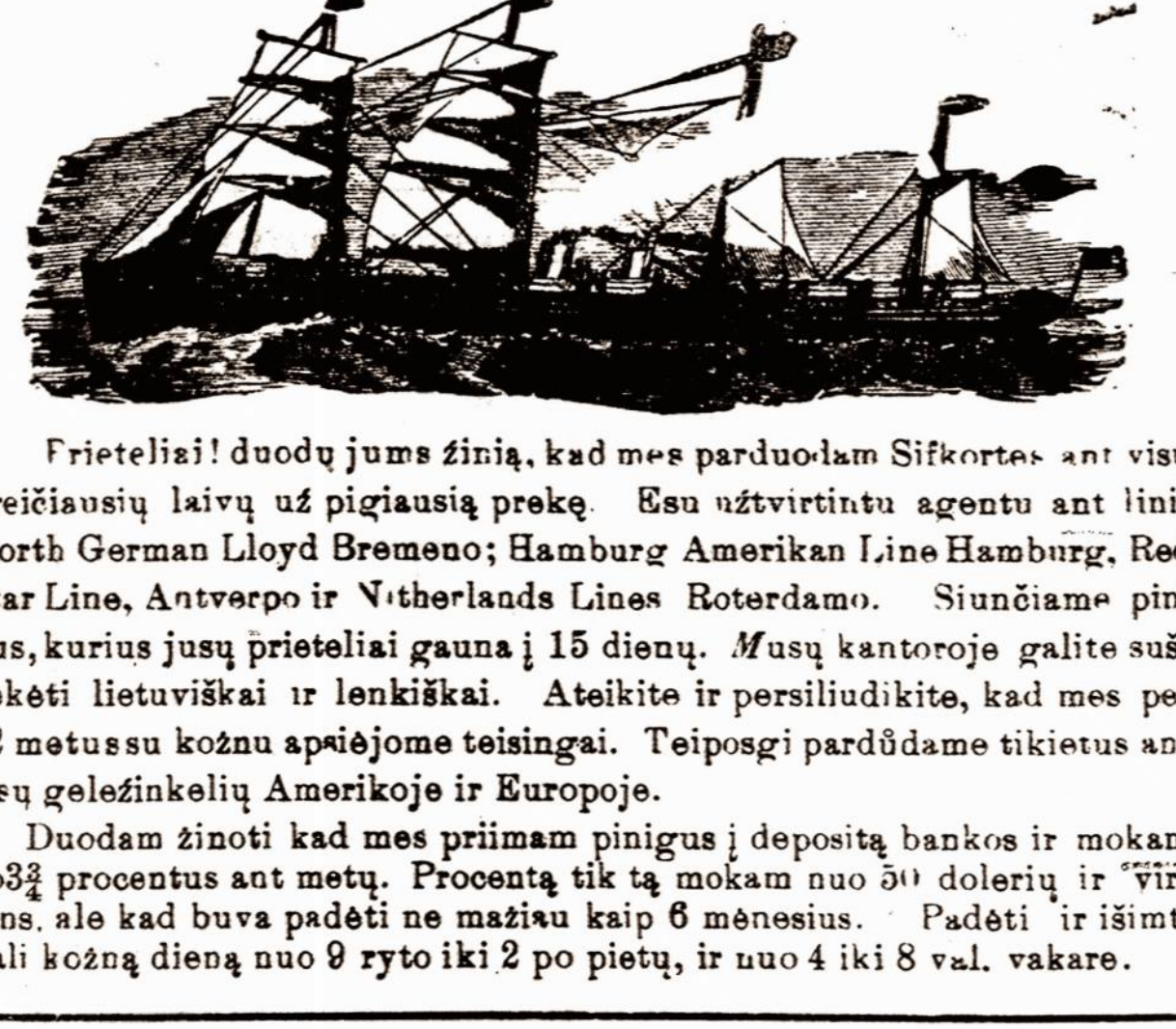
New Phone 2023-2. Lock Box 48.
CHAS. ADAMS.
 Laikau agentura, parduodu sifkortes
 ant geriausių linijų ir geriausių lai-
 vų ir stūnų pinigų į visas vietas da-
 lis, sangiai, greitai ir pagal tos dienos
 kursą. Prieg tam laikau HOTELI.
Chas. Adams,
 George ave & Ash st., Parsons, Pa.

Lietuviškas Ziegormeistras.
 Sziuomi užsimu jau 18 metų.
 Prasein videsnia Lietuvims,
 kad uzdėtas didelė krantvė
 visokių dzigornė ir žiedų.
 Kaip tai, kad rodyti starių
 klebenčių dyto asko vyrų ir
 ir moteriškų su graštom kviet-
 joms ir t. t. Visokių žiedų
 šluobių ir šep nešioti vakti-
 nams ir merginoms a dideliam
 pasirinkime ir už prieinamą
 prekę. **VIŠKŲ MUZIKOS**
 IR **ŠKIPKŲ**
 Skripka, armonika, struna, klarneta, bitva, dra-
 kiofonų masetų ir parsonų. Teisogai dzigo-
 rnis telmsuose.
M. MINKUS,
 kampo Hancock ir
 236 E. Mark-Str. Wilkes-Barre, Pa.

P. V. ROVNIANEK & CO.
 Seniausias Lenkiškai-Slaviškas
BANKINIS NAMAS

Uzdėtas prieš 21 metus.
KANCELIARIJOS: 25 Ave. A., New York, N. Y.
 612-614 Grant st., Pittsburg, Pa.
 305 North Water st., Connelville, Pa.
TAUTIEČIAI!
 Jeigu norite siųsti pinigus į seną krają, arba reikalinga
 kokia roda ar pagelba —
 Paminkite, kad P. V. ROVNIANEK & CO. seniausias
 bankierius visoj Amerikoje, žinomas, kad teisingai, pigiai ir
 greitai siunčiam pinigus. Parduodam laivakortes ant visų linijų,
 kaip tai: Bremen, Hamburg, Rotterdam, Antverp, Anglija,
 Fium, Libau ir t. t. Paimam visokias reikaluose turto ir karei-
 vijos provas. Priimam ant padėjimo pinigų ir už metus mo-
 kam procentą.
 Su bent koku reikalu kreipkitės ypatingai ar per laišką:
P. V. Rovnianek & Co.,
 25 Ave. A., NEW YORK, N. Y.

Max Kobre
 Litewski i Polski **BANK**
 40 Canal Str.,—142 Division Str., New York
 Filij: 81 Grand st. Brooklyn, N. Y.

Frieteliai! duodu jums žinią, kad mes parduo-
 lam sifkortes ant visų
 greičiausių laivų už pigiausia prekę. Esu užtvirtintu agentu ant lini-
 North German Lloyd Bremen; Hamburg Amerikan Line Hamburg, Red
 Star Line, Antverpo ir Netherlands Lines Roterdamo. Siunčiame pini-
 gus, kurių jusų prieteliai gauna į 15 dienų. Musų kantoroje galite susi-
 nekėti lietuviškai ir lenkiškai. Ateikite ir persiliudikite, kad mes per
 52 metus su kožu apsiėjome teisingai. Teisogai parūdame tikėtus ant
 visų geležinkelių Amerikoje ir Europoje.
 Duodam žinoti kad mes priimam pinigų į depositą bankos ir mokam
 po 3 1/2 procentus ant metų. Procentą tik tą mokam nuo 50 doliurių ir vir-
 šans, ale kad buva padėti ne mažiau kaip 6 mėnesius. Padėti ir išimti
 gali kožną dieną nuo 9 ryto iki 2 po pietų, ir nuo 4 iki 8 val. vakare.

Daktaras Tiesu, Julian
Czapka.
 Adwokatas ir Notary Public.
 Offiss: 3 N. Main st., Wilkes-Barre
 Pa., kasdien.
 18 S Washington Ave.
 Soranton, Pa.
 Paneleliu ir Katv. nuo 6 iki 7 vak.
 Užsimu provomis Wilkes-Barre
 ir Soranton ir teipgi pas skvairas, pa-
 liudyjimus (dovriantistis) išrupinu
 Rosijoj ir Lietuvoj.

GERIAUSIA UŽEIGA LIETUVIAMS
 — pas —
Jona Kulboka
 SKANUS ALUS, GARDI ARIELKA,
 VISOKI VYNAI,
 KVEPIANTI CIGARAI.
 74 Grand st., Brooklyn, N. Y.
 (kampus Wythe ave.)

Lietuviškas Daktaras.
 Daktaras draugystė: Šv. Jurgio,
 D. L. K. Gedimino, Šv. Petro ir Povilo
OFISO VALANDOS: TELEPHONE:
 8-10 A. M. 1950
 1-2 A. M. 1950
 6-8 A. M. GREENPOINT
DR. H. MENDLOWITZ
 271 Berry st., Brooklyn, N. Y.

Lietuviszka Biblija
 Tai esti Szventas Rasztas Seno ir Naujo
 Testamento, in lietuviskajā kalbā perstaty-
 tas ir iš naujo perveizdetas.
 Pirmutne BIBLIJA, išpaudinta latiniskomis arba lietuviskomis
 litaromis, kurių galės dabar kiekvienas lietuvis su savo šeimyna
 namuose skaityti.
 Čia yra visos penkios knygos Matiešiaus, Valdony, Jozues, Sa-
 mueliaus, apie Karalins, Nusidavimai Karalių, Ezro, Neėmiosiaus,
 Esterės, Jobo, Dovidio psalmi, Salomono pamokslu žodžiai, Mo-
 kytojas Salomono, Augštoji Giesmė Salomono, Visos šešiolikos
 pranašų knygos, Visų keturių Evangelistų raštai, Gyvenimas Kri-
 staus, Šv. Jono Apreiškimai ir tt.
 Knyga didelio formato, nuo 1127 puslapiu,
 drutais, gražiais aparais. Kaštuoja tik
\$3.00.
 Reikalaudami visada adresuokit šiaip:
J. J. PAUKSZTIS & Co.,
 120-124 Grand St., — 224 E. Main St.,
 Brooklyn, N. Y. — Plymouth, Pa.

Jau išėjo iš po spaudos „Baltramiejaus Naktis“
PROSPER MERIMEES
 Yra tai romanas, prancuzų duelistai, pamatai religijos ir svarbūs tikėjimiskai
 ginčai. Labai įdomūs karalių, vyskupų ir kunigų darbai ir jų paslapybės.
 Išskerdimas krikščionių hugenotų, tik viena naktis 60 tukstančių, Paryžiuje
 ir dviejų mirstančių kalba — bedievio ir kataliko.
 „Baltramiejaus Naktis“ didelė, stora knyga, labai žingeidi, naudinga
 ir reikalinga kiekvienam perskaityti.
KAINA 75 cen.
 Audekliniais aparais \$1.00.
 Gaunama knygyuose, pas agentus ir išleidėja. Steluojuant adresuoti:
J. NAUJOKAS,
 Mad. Sq. Sta. box 189, New York.
 Upton Sinclair'o „RAISTAS“ (The Jungle), iš Amerikos lietuvių gyvenimo
 aprašymai. Kaina 1 doleris.
 Prenumerata laikraščio „Vienybės Lietuvnikų“ ar „Lietuvos“ metams 2 dol., bet kas naujai
 užsiskys per mane „Vienybės Lietuvnikų“ ar „Lietuvos“ metams, pristigdamas man 2 dol., ap-
 sutis vieną šitų laikraščio „RAISTA“ arba „BALTRAMIEJAUS NAKTIS“ dovanai.

VIENYBE GRYNUMAS.
Vinco Daunoro
APTEIKOS
 GALYBĖ TEISINGUMAS.
 227 ir 229 Bedford Ave. 132 Bedford Ave.
 kampus North, 4 gatvės. tarp North 9 ir 10 gatvių.
 Tel. 2017 Greenpoint. Tel. 1406 Greenpoint.
BROOKLYN, N. Y.

Telefonas 8 S.
P. V. Obiecinas & Co
 Cor. 12-th and Carson st.,
 S. S. Pittsburg, Pa.

HOTELIS
VIN. DAJNIO
 12 W. Main st. Plymouth, Pa.
 Užlaiko visokios arielkos, vyno,
 skanaus alučio, porterio ir kve-
 pianti cigarai. Salė dėl draugys-
 čių ir šep susirinkimų.
 Reikale kreipkitės pas savo tauti-
 etį **VINČĄ DAJNĮ.**

Autanas Staszauckas.
 Laikau puikioje vietoje Salina, užlaikan
 skaniausias gerimus ir krepenčius Cigarus. Lietu-
 viai nepamirškite atsilankyti pas savo vientautį
 No. 2 Cor. Nesbitt ir B
RAST PLYMOUTH PA.

JOS. ANDRIUSZIS
Sinclair House,
 Didžiausias ir puikiausias saliu-
 nas, geriausia užeiga lietuviams
85 N. Main St.
PITSTON, PA.

Lietuviška karčiama.
JUOZO JUODZEIKIO
 Skanus alus, porteria, gardi arielka,
 visokis vynas ir cigarai kvepianti.
 Teisgi biltardas dėl roborų.
 Coalbridge, Pa.
 Šal puiki vieta raudai netoli Wilkes-Barre, Pa
 Lietuviai, užteikt pas savo tautietį.
 Naujas Telefonas No. 52
Dr. F. J. Krajewski,
 42 So. Washington Street,
 WILKES-BARRE, Pa.
 Pirmas Lenkiškas Daktaras.
VALANDOS:
 nuo 9 iki 12 ryte, — 1-4 po piet
 ir nuo 7 iki 9 vakare.

DR. ALEX O'MALLEY,
 SPECIJALISTAS.
 1880 Per svirsz 21 metu 1909
 as pasekmingai išgydžiau visokio budo

Ruptura
 Vyrų, moteriu ir vaiku
TIKRA RUPTURA.
VANDENINE RUPTURA
NETIKRA RUPTURA
 be pellio ir be skausmingu arba pavoj-
 ingu operacijų. Aš per paskutinius
 metus išgydžiau simtus ligonių (Jusu
 pačiu apeliinkėje), pas kurios gali pa-
 siklausti apie mano gydymą: niekas
 su manim nesuligina šioje gydymo
 sakoje. Išgydyti ligoniai geriausias
 liudymas.
IŠGYDYTAS PIRM PENKIŲ
SUVIRSZ METŲ.
 tebesveikas—nebenešioja diržu.
 John Villingner, superintendentas
 Susquehanna (Stegmaier) bravoro,
 Nanticoke, sako: „Aš įgavau rupturą
 nuo kelimo sunkiu daiktu. Lankiau
 svairius gydytojus, kurie sakė mane
 ligą esant neišgydoma. Jokie diržai
 negelbėjo, pakol nuėjau pas dr.
 O'Malley. Aš dabar sveikas. Netu-
 riu jokiu skaudėjimu, jokiu išsiverži-
 mu, ir meliai pasakoju kitiems ken-
 šiantiems, kas mane išgydė. Dirbu
 bravoro kasdien ir seniai nemiriau
 diržus, nes man jų nereikia“.
 Tai vienas iš daugelio liudymu nuo
 dėkingu išgydytu ligonių.
 Šimtai panašiu liudymu sudėti mu-
 su raštineje.
 Atsiusk 2c. markę ir gausi mano
 knyguote apie rupturą, su paveikslais,
 užlyką.

Dr. O'Malley
Medical Offices:
 158 So. Washington Street,
 Wilkes-Barre, Pa.,
 kur lietuviškai ir lenkiškai susikaiba-
 ma ir susirašoma.

PUIKUS HOTELIS
Andriaus Milišausko
 Visada šaltas alus, skani arielka,
 elius, porteria, visoki vynai ir kve-
 pianti cigarai.
 Lietuviai vietiniai ir atvažiarš iš kit-
 ur, nepamirškite šios puikios vietos.
16 Baltimore st. Wilkes-Barre, Pa.
 Priešai Central Dypą

MOKINKIMĖS PATYS
 Gramatika angliskos kalbos mokin-
 tis be mokiniojo (apdaryta) \$1.00.
 Vaikų Draugas arba kaip mokintis
 skaityti ir rašyti be mokiniojo 15c.
 Naujas Budas mokintis rašyti be
 mokiniojo..... 10c.
 Aritmetika mokiniuisi rokundu,
 su paveikslais (apdaryta)..... 35c.
 Pinigus siųskit per Money Order
 šiuo adresu
P. Mikolainis,
 Box 62. New York City.

W. SŁOMINSKA,
 679 Milwaukee Avenue, CHICAGO, ILL.
 Mano Dirbturo tapo
 Apdovanota
DWIEMS MEDALIAIS
 ant Kosciuszkos Paro-
 dos už rupestingą, teisi-
 singą ir artistiską iš-
 dirbimą.
KARUNŲ, SZARPŲ,
KUKARDŲ, ROZETŲ,
BERLŲ, MARSZAL-
KINIŲ LAZDŲ ir tt.
 Turiu už garbę apreikšti guo-
 notiniams Kunigams ir guodotin.
 Orangystėms, kad az dirbu wi-
 sus augszciaus pamintus daig-
 us Pigiausiai, Teisingiausiai
 ir Geriausiai, nes per 30 metų
 žsiimdamas išdirbimais įėjau
 cerianę praktikę ir dėl to galiu
 viską padirbt pigiau ir geriau ne-
 za žiti fabrika.
 su guodone
W. SŁOMINSKA, 679 MILWAUKEE AV., CHICAGO, ILL.